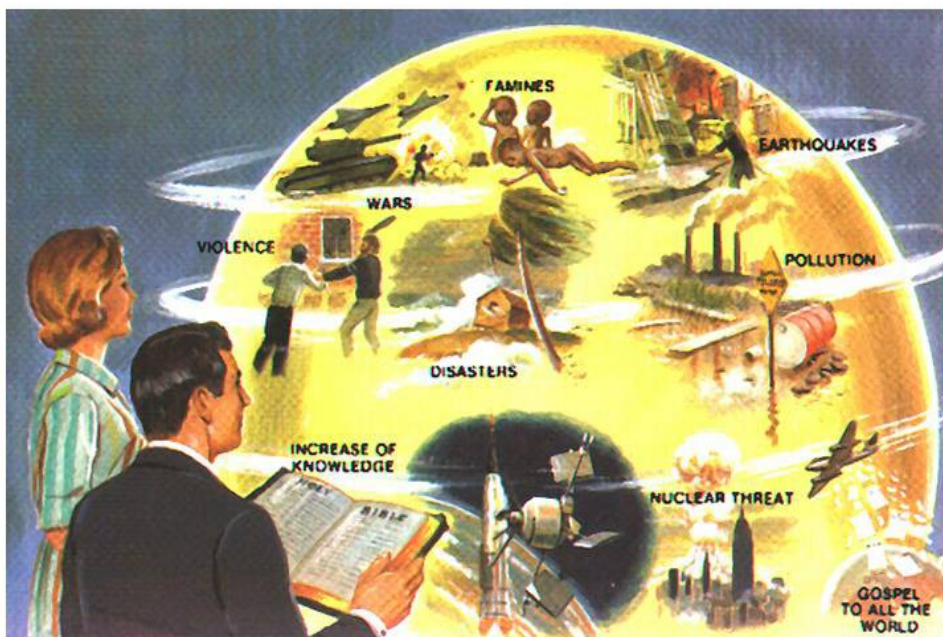

RUKOUSVIKKOLUKEMISET

1-9.12.2023

**"Sano meille: milloin se
tapahtuu...?"**

Matt. 24:3

Johdanto

Tutkittaessa ajan merkkejä, Matteuksen 24. luku on Raamatun paras paikka aloittaa, tarkentuen kahteen opetuslasten esittämään kysymykseen: ”Sano meille, milloin se kaikki tapahtuu”, ja ”mikä on sinun tulemuksesi ja maailman lopun merkki?” jae 3. Yhteys näiden kahden aiheen välillä on hyvin vahva, sisältäen ajan, tosiasiat ja tapahtumat, jotka edeltävät Jeesuksen toista tulemistä. Aika ja tapahtumat ovat ne kaksi elementtiä, jotka muodostavat ihmiskunnan historian, ja Jeesus esitti ne ennustuksessa kaikille oikean ajan havaitsemiseksi ajoissa. ”Matteuksen 24. luku on esitetty minulle yhä uudelleen erityisenä asiana, johon tulisi kiinnittää kaikkien huomio. Me elämme nyt aikaa, jona tämän luvun ennustukset täytyvät.” –*Gospel Workers* (1915 ed.), p. 148.

Ympäriämme tapahtuu historiallisia asioita, kun saatavilla oleva tietotulva ja tiedotusvälineiden lähteet vahvistavat ilman epäilyksen häivää sen, mitä Jeesus kertoi Matteuksen 24. luvussa jakeissa 5-8 liittyen maailmassa vallitseviin olosuhteisiin ennen Hänen tulemustaan. ”Sillä monta tulee minun nimessäni sanoen: 'Minä olen Kristus', ja he eksyttävät monta. Ja te saatte kuulla sotien melskettä ja sanomia sodista; katsokaa, ettette peljästy. Sillä näin täytyy tapahtua, mutta tämä ei ole vielä loppu. Sillä kansa nousee kansaa vastaan ja valtakunta valtakuntaa vastaan, ja nälänhätää ja maanjäristyksiä tulee monin paikoin. Mutta kaikki tämä on synnytystuskien alkua.”

On mielenkiintoista nähdä, miten Jeesus luokitteli viimeiset tapahtumat. Uskonnollinen sekaannus oli ensimmäisenä Hänen luettelossaan – pelastuksen ja Vapahtajan ymmärryksen puute. Seuraava oli aseellinen selkkkaus, ja sitten hengellinen konflikti, johon liittyi sosiaaliset mullistukset. Poliittinen epävakaus, sairaudet ja epidemiat seuraisivat muita tuhoisia vaikutuksia. Ruuan puutteesta, nälänhädästä ja luonnonkatastrofeista, sisältäen maanjäristykset, kerrotaan lähes joka päivä uutisissa, samaan aikaan kun uskonnollinen vaino ja lankeemus johtavat maailmanlaajuiseen jakaantumiseen ja suvaitsemattomuuteen. ”Sillä monta tulee minun nimessäni sanoen: 'Minä olen Kristus', ja he eksyttävät monta.” 5. jae Laajalle levinnyt petos nähdään nyt oppien ja kirkkokuntien suuressa määrässä, aivan niin kuin ennustuksissa on julistettu.

Uskonnollisen suvaitsemattomuuden tähden epäinhimillisuus tulee yhä voimakkaammaksi. ”Ja sentähden, että laittomuus pääsee valtaan, kylmenee useimpien rakkaus.” 12. jae. Nähdessään niin paljon onnettomuuksia ja tuhoa

tulevina vuosisatoina, Jeesus korosti uskollisen jäännöksen kestävyyttä: ”Mutta joka vahvana pysyy loppuun asti, se pelastuu.” 13. jae, sekä evankeliumin sanoman nopeaa etenemistä.

”Matteuksen evankeliumin 24. luku näyttää pääpiirteissään sen, mitä maailmalle tulee tapahtumaan.” –*This Day with God*, p. 153.

Ajanmerkit uskonnossa, politiikassa, yhteiskunnassa ja ympäristössä ympäröivät Jumalan kansaa kaikissa maissa. Siksi tänä rukousviikkona 2023 kuuluu varoitus: ”Valvokaa”, ”Sentähden olkaa tekin valmiit, sillä sinä hetkenä, jona ette luule, Ihmisen Poika tulee.” Matt. 24:42,44.

Kokoukset rukousviikon aikaan tulisi järjestää seurakunnissa, kodeissa ja virtuaalisesti netissä. Jälkimmäinen sapatti on omistettu paastolle, rukoukselle ja antamiselle. Viimeinen lukeminen on suunniteltu olemaan sapattisaarnana, jonka jälkeen kootaan erikoiskolehti pääkonferenssille käytettäväksi uusien kenttien perustamiseksi ja tukemiseksi. Kirjoittakoon jokainen raamatunjakeen kirjekuoreen, johon laittaa uhrilahjansa ilmaisemaan hengellistä haluaan ja kiitolisuuttaan. ”Mutta kiitos olkoon Jumalan, joka antaa meille voiton meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen kautta!” 1. Kor. 15:57.

Pääkonferenssin veljet ja sisaret

1. lukeminen perjantaina 1. joulukuuta 2023

Ajan merkit

E. G. White

”Sen jälkeen Jeesus puhuu selvin sanoin toisesta tulemuksestaan ja varoittaa niistä vaaroista, joita sen edellä tulee esiintymään. »Jos silloin joku sanoo teille: 'Katso, täällä on Kristus', tahi: 'Tuolla', niin älkää uskoko. Sillä vääriä Kristuksia ja vääriä profeettoja nousee, ja he tekevät suuria tunnustekoja ja ihmeitä, niin että eksyttävät, jos mahdollista, valitutkin. Katso, minä olen sen teille edeltä sanonut. Sentähden, jos teille sanotaan: 'Katso, hän on erämaassa', niin älkää menkö sinne, tahi: 'Katso, hän on kammiossa', niin älkää uskoko. Sillä niinkuin salama leimahtaa idästä ja näkyy hamaan länteen, niin on oleva Ihmisen Pojan tulemus.» Yhtenä Jerusalemin hävityksen merkinä Jeesus oli maininnut: »Vääriä profeettoja nousee, ja he eksyttävät monta.» Vääriä profeettoja nousikin eksyttäen kansaa ja johtaen suuret joukot

erämaihin. Velhot ja taikurit, jotka väittivät omaavansa ihmeitätekevän voiman, vetivät kansaa perässään yksinäisiin vuoristoseutuihin. Mutta tämä ennustus koskee myös viimeisiä päiviä. Tämä on myös Kristuksen toisen tulemisen merkki. Nykyaikanakin väärät kristukset ja väärät profeetat tekevät merkkejään ja ihmeitään johtaakseen opetuslapsetkin harhaan. Emmekö kuule huutoa: »Katso, Hän on erämaassa»? Eivätkö tuhannet ole menneet erämaahan toivoen löytävänsä Kristuksen? Ja eikö nyt kuulu huuto: »Katso Hän on kammiossa» tuhansista kokouksista, joissa ihmiset väittävät seurustelevansa vainajien henkien kanssa? Juuri tämän väitteen spiritismi esittää. Mutta mitä Kristus sanoo? »Älkää uskoko. Sillä niinkuin salama leimahtaa idästä ja näkyy hamaan länteen, niin on oleva Ihmisen Pojan tulemus.»»

Näkyvät merkit

»Sitten Vapahtaja esittää tulemisensa merkkejä, vieläpä määrää ajan, jolloin niistä ensimmäinen ilmestyy: »Mutta kohta niiden päivien ahdistuksen jälkeen aurinko pimenee, eikä kuu anna valoansa, ja tähdet putoavat taivaalta, ja taivaitten voimat järkkyvät. Ja silloin Ihmisen Pojan merkki näkyy taivaalla, ja silloin kaikki maan sukukunnat parkuvat; ja he näkevät Ihmisen Pojan tulevan taivaan pilvien päällä suurella voimalla ja kirkkaudella. Ja Hän lähettää enkelinsä suuren pasunan pauhatessa, ja he kokoavat Hänen valittunsa neljältä ilmalta, taivasten ääristä hamaan toisiin ääriin.» Jeesus lausui, että suuren paavillisen vainon päätyttyä aurinko pimenisi eikä kuu antaisi valoaan. Senjälkeen tähdet putoaisivat taivaalta. Ja Hän sanoo: »Oppikaa viikunapuusta vertaus: kun sen oksa jo on tuore ja lehdet puhkeavat, niin te tiedätte, että kesä on lähellä. Samoin te myös, kun näette tämän kaiken, tietäkää, että se on lähellä, oven edessä.» Kristus on esittänyt merkkejä tulemuksestaan. Hän lausuu, että me voimme tietää, milloin Hän on lähellä, oven edessä. Hän sanoo niistä, jotka näkevät nämä merkit: »Tämä sukupolvi ei katoa, ennenkuin kaikki nämä tapahtuvat.» Nämä merkit ovat tapahtuneet. Nyt tiedämme varmasti, että Herran tuleminen on lähellä. »Taivas ja maa katoavat», Hän sanoo, »mutta minun sanani eivät koskaan katoa». Kristus on tuleva pilvissä suurella kirkkaudella. Häntä seuraa suuri joukko loistavia enkeleitä. Hän tulee herättämään kuolleet ja muuttamaan elävät pyhät kirkkaudesta kirkkauteen. Hän tulee kunnioittamaan niitä, jotka ovat rakastaneet Häntä ja pitäneet Hänen käskynsä, ja ottamaan heidät luokseen. Hän ei ole unohtanut heitä eikä lupaustaan. Katkenneet perhesiteet liitetään jälleen yhteen. Katsellessamme omaisiamme vainajina ajatelkaamme

sitä aamua, jolloin Jumalan pasuna on kajahtava , jolloin »kuolleet nousevat katoamattomina, ja me muutamme». 1 Kor. 15: 52. Vielä vähän aikaa, niin saamme nähdä Kuninkaan kauneudessaan. Vielä vähän aikaa, niin Hän on pyyhkivä kaikki kyyneleet silmistämme. Vielä vähän aikaa, niin Hän on asettava meidät »nuhteettomina, riemuitsevina, kirkkautensa eteen». Juuda 24. Siksi Hän sanoikin puhuessaan tulemisensa merkeistä: »Mutta kun nämä alkavat tapahtua, niin rohkaiskaa itsenne ja nostakaa päänne, sillä teidän vapautuksenne on lähellä.» Mutta Kristus ei ilmoittanut tulemisensa päivää eikä hetkeä. Hän sanoi selvästi opetuslapsilleen, ettei Hän itse voinut ilmoittaa toisen tulemisensa päivää eikä hetkeä. Jos Hän olisi voinut sen paljastaa, miksi Hänen olisi tarvinnut kehoittaa heitä lakkaamatta odottamaan? On ihmisiä, jotka väittävät tietävänsä Herran ilmestymisen päivän ja hetken. Hyvin innokkaasti he viitoittavat tulevaisuutta. Mutta Herra on varoittanut heitä tästä asiasta. Ihmisen Pojan toisen tulemisen tarkka aika on Jumalan salaisuus. Kristus jatkaa, kuvaten maailman tilaa Hänen tullessaan: »Sillä niinkuin oli Nooan päivinä, niin on Ihmisen Pojan tulemus oleva. Sillä niinkuin ihmiset olivat niinä päivinä ennen vedenpaisumusta: söivät ja joivat, naivat ja naittivat, aina siihen päivään asti, jona Nooa meni arkkiin, eivätkä tienneet, ennenkuin vedenpaisumus tuli ja vei heidät kaikki; niin on myös Ihmisen Pojan tulemus oleva.» Kristus ei esitä tässä ajallista tuhatvuotiskautta, jonka kuluessa kaikki valmistuisivat ikuisuutta varten. Hän kertoo meille, että niinkuin oli Nooan päivinä, niin on oleva Ihmisen Pojan tullessa takaisin.

Millaista oli Nooan päivinä?

»Mutta Herra näki, että ihmisten pahuus oli suuri maan päällä ja että kaikki heidän sydämensä aivoitukset ja ajatukset olivat kaiken aikaa ainoastaan pahat.» 1 Moos. 6: 5. Ennen vedenpaisumusta eläneet ihmiset kääntyivät pois Jehovahsta ja kieltäytyivät tekemästä Hänen pyhää tahtoansa. He noudattivat omia saastaisia mielikuviaan ja turmeltuneita käsityksiään. Pahuutensa tähden heidät tuhottiin, ja nykyinen maailma menee samaa tietä. Ei näy mitään lupaavia merkkejä tuhatvuotisesta kukoistuksesta. Jumalan lain rikkojat täyttävät maan pahuudellaan. Vedonlyönnit, kilpa-ajot, pelikiikko, irstailu, aistilliset nautinnot ja hillitsemättömät intohimot täyttävät maailman nopeasti väkivallalla. Ennustuksessaan Jerusalemin hävityksestä Kristus sanoi: »Ja sentähden, että laittomuus pääsee valtaan, kylmenee useimpien rakkaus. Mutta joka vahvana pysyy loppuun asti, se pelastuu. Ja tämä valtakunnan evankeliumi pitää saarnattaman kaikessa maailmassa, todistukseksi kaikille kansoille; ja sitten tulee loppu.» Tämä ennustus tulee uudelleen täyttymään.

Noiden päivien suunnaton jumalattomuus toistuu tämän sukupolven aikana. Samoin täyttyy evankeliumin julistamista koskeva ennustus. Ennen Jerusalemin hävitystä Paavali lausui, kirjoittaessaan Pyhän Hengen johtamana, että evankeliumia saarnattiin »kaikessa luomakunnassa taivaan alla». Koi. 1:23. Samoin nytkin ennen Ihmisen Pojan tulemista iankaikkinen evankeliumi on julistettava »kaikille kansanheimoille ja sukukunnille ja kielille ja kansoille». Ilm. 14: 6, 14. Jumala »on säätänyt päivän, jona Hän on tuomitseva maanpiirin». Apt. 17: 31. Kristus kertoo meille, milloin tuo päivä saapuu. Hän ei sano, että koko maailma kääntyy, vaan että »tämä valtakunnan evankeliumi pitää saarnattaman kaikessa maailmassa, todistukseksi kaikille kansoille; ja sitten tulee loppu». Julistamalla evankeliumia maailmalle voimme jouduttaa Herramme tulemusta. Meidän ei tule ainoastaan odottaa vaan myös jouduttaa Jumalan päivän tulemista. 2 Piet. 3: 12. Jos Kristuksen seurakunta olisi tehnyt sille määrätyn työn niinkuin Herra käski, olisi koko maailma jo saanut varoituksen ja Herr a Jeesus olisi tullut maan päälle voimassa ja suuressa kirkkaudessa.”

Aika on lähellä

”Kuvailtuaan tulemisensa merkkejä Kristus sanoi: »Kun näette tämän tapahtuvan, tietäkää, että Jumalan valtakunta on lähellä.» »Pitäkää vaari itsestänne, valvokaa ja rukoilkaa.» Jumala on aina varoittanut ihmisiä tulevista tuomioista. Ne, jotka uskoivat omaa aikaansa koskevan sanoman ja toimivat uskonsa mukaan totellen Jumalan käskyjä, pelastuivat tuomiosta, joka kohtasi tottelemattomia ja epäuskoisia. Nooalle tuli sana: »Mene sinä ja koko perheesi arkkiiin, sillä sinut minä olen tässä sukukunnassa havainnut hurskaaksi edessäni.» Nooa totteli ja pelastui. Lootille tuli sanoma: »Nouskaa, lähtekää pois tästä paikasta, sillä Herra hävittää tämän kaupungin.» 1 Moos. 7: 1, 19: 14. Loot jättäytyi taivaallisten sanansaattajien varjelukseen ja pelastui. Samoin Kristuksen opetuslapsia varoitettiin Jerusalemin hävityksestä. Ne, jotka ottivat vaarin tuhoa ennustavasta merkistä ja pakenivat kaupungista, pelastuivat hävityksestä. Samoin meitä nyt varoitetaan Kristuksen toisesta tulemukselta ja maailmaa kohtaavasta hävityksestä. Ne, jotka ottavat varoituksesta vaarin, tulevat pelastumaan. Koska emme tiedä Hänen tulemuksensa tarkkaa aikaa, meitä kehoitetaan valvomaan. »Autuaat ne palvelijat, jotka heidän herransa tullessaan tapaa valvomasta.» Luuk. 12: 37. Ne, jotka odottavat Herransa tuloa, eivät ole laiskoja ja toimeettomia. Kristuksen tulemuksen odottaminen merkitsee ihmisten saattamista Herran pelkoon ja pelkäämään Hänen tuomiotaan rikkomuksista. Se merkitsee heidän

silmänsä avaamista näkemään, miten suuri synti on Hänen armokutsunsa hylkääminen. Ne, jotka odottavat Herraansa, puhdistavat sielunsa totuuden kuuliaisuudessa. Innokkaaseen valvomiseen he liittävät uutteran työskentelyn. Koska he tietävät Herransa olevan oven edessä, heidän intonsa työskennellä yhdessä taivaallisten olentojen kanssa sielujen pelastukseksi yhä kasvaa. He ovat niitä uskollisia ja ymmärtäväisiä palvelijoita, jotka antavat Herransa palvelusväelle »ajallaan heidän ruokaosansa». Luuk. 12: 42. He julistavat erikoisesti tälle ajalle soveltuvaa totuutta. Kuten Eenok, Nooa, Aabraham ja Mooses julistivat kukin omalle ajalleen sopivaa totuutta, samoin Kristuksen palvelijat julistavat nyt erikoista varoitussanomaa omalle sukupolvelleen. Mutta sitten Kristus esittää toisenlaisen ihmisloukon: »Mutta jos palvelija sanoo sydämessään: 'Herrani tulo viivästyy', ja rupeaa lyömään palvelijoita ja palvelijattaria sekä syömään ja juomaan ja päihdyttämään itseänsä, niin sen palvelijan herra tulee päivänä, jona hän ei odota.» Paha palvelija sanoo sydämessään: »Herrani tulo viivästyy». Hän ei sano, etteikö Kristus tulisi. Hän ei pilkkaa ajatusta Hänen toisesta tulemisestaan. Mutta sydämessään ja teoillaan ja sanoillaan hän julistaa, että Herran tulo viipyy. Hän karkoittaa toisten mielestä varmuuden, että Herra tulisi nopeasti. Hänen vaikutuksestaan ihmiset rupeavat huolettomina ja omahyväisinä vitkastelemaan. He tulevat maailmallisiksi ja uneliaiksi. Maalliset ajatukset ja alhaiset intohimot valtaavat mielen. Paha palvelija syö ja jno juopuneiden kanssa ja etsii nautintoa yhdessä maailman kanssa. Hän lyö muita palvelijoita, syyttäen ja tuomiten niitä, jotka ovat uskollisia Mestarilleen. Hän yhdistyy maailman kanssa. Hän muuttuu sen kaltaiseksi ja osallistuu sen rikkomuksiin. Se on pelottavaa yhtäläistymistä. Maailman mukana hän joutuu ansaan. »Sen palvelijan herra tulee . . . hetkenä, jota hän ei arvaa, ja hakkaa hänet kappaleiksi ja määrää hänelle saman osan kuin uskottomille.»”

Valvokaa!

”»Jos et valvo, niin minä tulen kuin varas, etkä sinä tiedä, millä hetkellä minä sinun päällesi tulen.» Ilm. 3: 3. Kristuksen tuleminen tulee yllättämään väärät opettajat. He sanovat: »Rauha ja turvallisuus.» Kuten papit ja opettajat ennen Jerusalemin hävitystä hekin odottavat seurakunnan kohoavan maalliseen loistoon ja kunniaan. He selittävät ajan merkkien ennustavan tätä. Mutta mitä sanoo innoitettu sana? — »Silloin yllättää heidät yhtäkkiä turmio.» 1 Tess. 5: 3. Kaikille maan päällä asuville, jotka tekevät tämän maailman kodiksensa, Jumalan päivä on tuleva kuin ansa. Se tulee heille kuin vaaniva varas. Maailma nukkuu irstailuissaan, jumalattomissa nautinnoissaan, nukkuu

lihan turvallisuudessa. Ihmiset siirtävät Herran tulemisen kauas tulevaisuuteen. He nauravat varoituksille. Ylpeinä he kerskailevat: »Onhan kaikki pysynyt, niinkuin se on ollut luomakunnan alusta.» »Olkoon huomispäivä niinkuin tämäkin, ylenpalttisen ihana.» 2 Piet. 3: 4; Jes. 56: 12. Me haluamme mennä yhä pitemmälle nautinnonhalussamme. Mutta Kristus sanoo: »Katso, minä tulen kuten varas.» Ilm. 16: 15. Juuri samaan aikaan, jolloin maailma kysyy ivaten: »Missä on lupaus Hänen tulemuksestaan?» ajan merkit täyttyvät. Kun ihmiset huutavat: »Rauha ja turvallisuus», tulee äkkiä perikato. Kun pilkkaajat ja totuuden hylkääjät ovat tulleet röyhkeiksi; kun tehdään työtä ja ansaitaan rahaa periaatteista välittämättä, kun opiskelija etsii innokkaasti tietoa kaikkialta paitsi Raamatustaan, silloin Kristus tulee kuin varas. Koko maailma on liikkeessä. Ajan merkit ovat uhkaavia. Tulevat tapahtumat luovat synkkiä varjojaan. Jumalan Henki vetäytyy pois maan päältä, ja onnettomuus seuraa toista merellä ja maalla. On hirmumyrskyjä, maanjäristyksiä, tulipaloja, tulvia ja kaikenlaisia veritöitä. Kuka voi nähdä tulevaisuuteen? Missä on turva? Mikään inhimillinen tai maallinen ei tarjoa varmuutta. Ihmiset järjestäytyvät nopeasti valitsemiensa lippujen alle. Levottomina he odottavat, ja tarkkaavat johtajiensa liikkeitä. On niitä, jotka odottavat Herran ilmestymistä ja työskentelevät sen hyväksi. Toiset taas asettuvat ensimmäisen suuren luopion riveihin. Harvat uskovat koko sydämeästään, että on helvetti, jota meidän on vältettävä, ja taivas, joka meidän on voitettava. Ratkaiseva hetki hiipii salaa yllemme. Aurinko paistaa taivaalla kiertäen tavallista rataansa, ja taivaat julistavat yhä Jumalan kunniaa. Ihmiset syövät ja juovat, istuttavat ja rakentavat, naivat ja naittavat kuten ennenkin. Kauppiaat ostavat ja myyvät. Ihmiset sysivät toisiaan kiistellen parhaista paikoista. Nautinnonhaluiset joukot kerääntyvät teattereihin, kilpa-ajoihin ja pelisaleihin. Jännitys on korkeimmillaan ja kuitenkin koetusaika on nopeasti päättymässä ja jokaisen asia tulemassa iankaikkisesti ratkaistuksi. Saatana näkee, että hänen aikansa on lyhyt. Hän on pannut kaikki voimansa liikkeelle pettääkseen, eksyttääkseen, valloittaakseen ja kietoakseen ihmiset, kunnes koetusaika loppuu ja armon ovi suljetaan iäksi. Vakavina kaikuvat korviimme halki vuosisatojen Herramme varoittavat sanat, jotka Hän lausui Öljymäellä: »Mutta pitäkää vaari itsestänne, ettei teidän sydämiänne raskautu päihtymys ja juoppous eikä elatuksen murheet, niin että se päivä yllättää teidät äkkiarvaamatta.» »Valvokaa siis joka aika ja rukoilkaa, että saisitte voimaa paetaksenne tät ä kaikkea, mikä tuleva on, ja seisokasenne Ihmisen Pojan edessä.» AT. s. 604-614.

2. lukeminen

sapattina 2. joulukuuta 2023

Rooma ennustuksissa

A. Di Franca, Italia

Profetiat ovat hyvin tärkeä osa pyhää Reaamattua. Ne ovat todisteena jumalallisesta innoituksesta ja valosta, jonka Herra on antanut totuuden etsijöille. On ennustuksia Messiaasta, Hänen ensimmäisestä ja toisesta tulemisestaan, Israelista ja seurakunnasta, monista ryhmistä ja Roomasta. Jotkut ennustukset viittaavat menneisyyteen, toiset nykyhetkeen ja tulevaisuuteen. Jotkut esittävät merkkejä maailman viimeisten päivien ajasta. Maailmassa vallitsevan pimeyden ja sekasorron sekä innoitetussa sanassa olevien sanomien tähden voimme oikeutetusti sanoa, että profeetallinen sana on ”pimeässä loistava lamppu”. (2. Piet. 1:19).

Todistukset sanovat profetioista, jotka valaisevat uskovien polun; ”Historia ja profetiat todistavat, että kaiken maan Jumala ilmoittaa salaisuudet maailmalle valitsemiensa valonkantajien välityksellä.” –*Christ Triumphant*, p. 180.

”Profetian valo loistaa yhä johdattamaan sieluja sanoen: 'Tässä on tie, sitä käykää'. Se loistaa vanhurskaiden tielle kannustaen ja jumalattomien tielle johtakseen katumukseen ja kääntymykseen. Sen välikappaleet nuhtelevat synnistä ja paljastavat vääryyden. Se kirkastuu vähitellen heijastaen valoa menneisyyteen, nykyhetkeen ja tulevaisuuteen.” –*My Life Today*, p. 42.

Sääret Danielin toisen luvun kuvapatsaassa

Vaikka sitä ei suoraan mainittu nimeltä, niin yksi valtakunta, joka mainitaan usein ja erehtymättömästi Raamatussa, on Rooma. Ensimmäinen maininta siitä on Nebukadnessarin profeetallisessa unessa, joka kuvasi maailmanvaltoja ruumiin eri osina, jotka olivat metallia. Sääret, jotka olivat rautaa, kuvasivat Roomaa. Tämän valtavan kuvapatsaan kuvailussa profeetta Daniel sanoi: ”Sen sääret olivat rautaa”. Dan. 2:33. Hän korosti tuon valtakunnan, joka kohosi edellisten valtakuntien yli, luonnetta ja koostumusta. ”Vielä on tuleva neljäs valtakunta, luja kuin rauta, ja niin kuin rauta murskaa ja särkee kaiken ja niin kuin rauta rikkoo, niin se on murskaava ja rikkova kaikki muut.” jae 40.

Neljäs peto ja pieni sarvi

Seuraava Raamatussa oleva maininta Roomasta on yksi kuvaavimmista.

”Sen jälkeen minä näin yöllisessä näyssäni, ja katso, oli neljäs peto, kauhea, hirmuinen ja ylen väkevä; sillä oli suuret rautaiset hampaat, ja se söi ja murskasi ja tallasi tähteet jalkoihinsa. Se oli erilainen kuin kaikki edelliset pedot, ja sillä oli kymmenen sarvea.” Dan. 7:7. Esitellessään tätä valtakuntaa ja sen toimintaa profeetta selitti: ”Neljäs peto on neljäs valtakunta, joka syntyy maan päälle, erilainen kuin kaikki muut valtakunnat. Se syö kaiken maan ja tallaa ja murskaa sen.” Jae 23.

Mutta ei ainoastaan itse neljäs peto, joka kuvasi pakanallista Rooman maailmanvaltaa, erottunut luonteeltaan. Oli myös ”pieni sarvi”. ”Sillä sarvella oli silmät, ihmisen silmien kaltaiset, ja suu, joka puhui suuria sanoja.” Jae 8. Mikä sen merkitys oli? Profeetta lisäsi, että ”Hän puhuu sanoja Korkeinta vastaan ja hävittää Korkeimman pyhiä. Hän pyrkii muuttamaan ajat ja lain, ja ne annetaan hänen käteensä ajaksi ja kahdeksi ajaksi ja puoleksi ajaksi.” Jae 25. Pieni sarvi oli se valta, joka vainosi Korkeimman pyhiä hirvittävällä tavalla keskiajalla ja pyrki ”muuttamaan ajat ja lain”. Tässä kuvataan uskonnollista valtaa, ja on enemmänkin todisteita siitä, että Raamattu viittasi niillä Roomaan.

Se uhmasi taivaan joukon Valtiasta

Myös Danielin 8:9 mainitsee ”pienen sarven”, ja tällä kertaa se kuvaa niin pakanallista kuin paavillistakin Roomaa, ja se ”kasvoi suuresti etelään päin ja itään päin ja Ihanaan maahan päin. Ja se kasvoi taivaan sotajoukkoon asti ja pudotti maahan osan siitä sotajoukosta ja tähdistä ja tallasi niitä. Hän ylpeili sotajoukon ruhtinastakin vastaan,...” Dan. 8:9-11. ”Sotajoukon Ruhtinas” voi olla vain Herra Jeesus Kristus, joka kärsi ja kuoli roomalaisen Pontius Pilatuksen, Juudean maaherran aikana. Luuk. 3:1. 1. Tim. 6:13. Ennustuksessa pyhä enkeli kysyi, kuinka pitkäksi aikaa pyhäkkö ja sotajoukko annettaisiin tuon vallan tallattavaksi (Dan. 8:13). Tämä viittasi pakanalliseen Roomaan, joka tuhosi juutalaisten temppelin vuonna 70, sekä myös ”kristilliseen” Roomaan, joka vainosi ”sotajoukkoa” - ”Korkeimman pyhiä” (Dan. 7:25) – hyvin pitkän aikaa.

Tuhoaisi kaupungin ja pyhäkön

Neljäs maininta vallasta, joka tunnistetaan Roomaksi, on ennustuksessa, joka käsittää seitsemänkymmentä viikkoa. ”... Ja kaupungin ja pyhäkön hävittää hyökkäävän ruhtinaan väki, mutta hän itse saa loppunsa tulvassa. Ja loppuun asti on oleva sota: hävitys on säädetty. ... ja hävittäjä tulee kauhistuksen siivillä. Tämä loppuu vasta, kun säädetty tuomio vuodatetaan

hävittäjän ylitse.” Dan. 9:27,27. Kun yhdistetään temppelin ja kaupungin tuhoaminen monien juutalaisten karkotukseen, voidaan ymmärtää, mitä tapahtui vuonna 70 Tituksen, Rooman keisarin, hallinta-aikaan.

Kun vielä lisätään tähän jo annettuun pitkään luetteloon – pyhien vainoaminen, pyrkimys muuttaa ajat ja lait, hyökkääminen sotajoukon Ruhtinasta vastaan ja kaupungin ja pyhäkön tuhoaminen – Rooma on täyttänyt vielä enemmänkin ennustuksia. Sen ”sotajoukot nousevat ja häväisevät pyhäkön linnoituksineen, poistavat uhrin ja asettavat sinne hävityksen kauhistuksen.” Dan. 11:31. Kun temppeli oli hävitetty, siellä toimitettu uhripalvelus lakkasi. Häväistyksen ja kauhistuksen tehtyä paikan autioksi liput (sotilaalliset arvomerkit) nostettiin temppelissä sodan aikana, joka käytiin vuosina 66-70. Sen jälkeen (vuosina 132-135), Bar Kochban johtama kapina kukistettiin, roomalaiset pystyttivät juuri sille paikalle, missä temppeli aikaisemmin sijaitsi, Jove Capitolinelle omistetun temppelin. Pakanallinen temppeli epäjumalanpalvomisineen paikassa, jossa oli määrä palvella Jumalaa, oli suuri häväistys ja ”kauhistus”.

Jeesuksen ennustukset liittyen Roomaan

Danielin välittämiä Roomaan liittyviä ennustuksia – jälleen mainitsematta tuota valtakuntaa nimeltä – seurasi Jeesuksen ennustukset. Hän viittasi temppelin hävitykseen. ”Ja Jeesus lähti ulos pyhäköstä ja meni pois; ja hänen opetuslapsensa tulivat hänen tykönsä näyttämään hänelle pyhäkön rakennuksia. Niin hän vastasi ja sanoi heille: ”Ettekö näe näitä kaikkia? Totisesti minä sanon teille: tähän ei ole jäävä kiveä kiven päälle, maahan jaottamatta.”” Matt. 24:1; Luuk. 21:5,6. Hän puhui myös ”hävityksen kauhistuksesta” ”seisovan pyhässä paikassa” (matt. 24:15) ja siitä, kuinka kristittyjen tulisi paeta välttääkseen vakavia kärsimyksiä ja vaaroja (jakeet 16-20). Luukas on tallentanut Vapahtajan sanomat Jerusalemin piirityksestä ja tuhosta, kristittyjen pakenemisestä, kärsimyksistä, jotka kohtaisivat Juudan kansaa, juutalaisten häätämisestä Jerusalemissa ja siitä, kuinka pakanat tulevat asuttamaan kaupungin.

”Mutta kun te näette Jerusalemin sotajoukkojen ympäröimänä, silloin tietäkää, että sen hävitys on lähellä. Silloin ne, jotka Juudeassa ovat, paetkoot vuorille, ja jotka ovat kaupungissa, lähtekööt sieltä pois, ja jotka maalla ovat, älkööt sinne menkö Sillä ne ovat koston päiviä, että kaikki täytyisi, mikä kirjoitettu on. Voi raskaita ja imettäväisiä niinä päivinä! Sillä suuri hätä on oleva maan päällä ja viha tätä kansaa vastaan; ja he kaatuvat miekan terään, heidät viedään vangeiksi kaikkien kansojen sekaan, ja Jerusalemi on oleva

pakanain tallattavana, kunnes pakanain ajat täyttyvät.” Luuk. 21:20-24. Neljäkymmentä vuotta sen jälkeen, kun Vapahtaja lausui nämä sanat, kaikki nämä tapahtuivat täsmällisesti, niinkuin Hän sanoi. Mutta oli suuri ero siinä, mitä tapahtui niille, jotka uskoivat Hänen ennustukseensa ja seurasivat Hänen neuvoaan, verrattuna niihin, jotka eivät uskoneet. Jälkimmäiset kärsivät taistelun ristitulessa, ja jotkut menettivät henkensä.

Tähän liittyen profetian Henki julisti: ”Kristus antoi opetuslapsilleen merkin Jerusalemiä kohtaavasta hävityksestä ja neuvoi heille pelastautumistavan: »Kun te näette Jerusalemin sotajoukkojen ympäröimänä, silloin tietäkää, että sen hävitys on lähellä. Silloin ne, jotka Juudeassa ovat, paetkoot vuorille, ja jotka ovat kaupungissa, lähtekööt sieltä pois, ja jotka maalla ovat, älkööt sinne menkö. Sillä ne ovat koston päiviä, että kaikki täyttyisi, mikä kirjoitettu on.» Tätä varoitusta oli noudatettava neljäkymmentä vuotta myöhemmin, jolloin Jerusalem hävitettiin. Kristityt tottelivat sitä, eikä ainoakaan kristitty tuhoutunut kaupungin kukistuessa.” AT. s. 607.

Hänen neuvonsa tähden kristityt pakenivat taistelualueelta ja säästyivät tuholta ja kärsimykseltä, jotka kohtasivat juutalaisia. Kuinka tärkeitä Jeesuksen ennustukset olivatkaan heille; enemmän, kuin että he vain saivat tiedon, heidän henkensä säästyivät! Kuten he, mekin tulemme siunatuiksi, kun arvostamme ennustusten arvoa!

Jumalan arvonimien anastaminen

Kun yllä esitetyt pyhäkköön liittyvät ennustukset kuuluvat menneisyyteen, ne samalla antavat todisteita Raamatun ennustusten luotettavuudesta. Kun opillisia vaaroja on vielä olemassa nyt ja jatkossakin, Herra armossaan varoitti antikristuksesta, aiheesta, joka on äärimmäisen tärkeä tänä päivänä. ”Sillä se päivä ei tule, ennenkuin luopumus ensin tapahtuu ja laittomuuden ihminen ilmestyy, kadotuksen lapsi, tuo vastustaja, joka korottaa itsensä yli kaiken, mitä jumalaksi tai jumaloitavaksi kutsutaan, niin että hän asettuu Jumalan temppeleihin ja julistaa olevansa Jumala.” 2. Tess. 2:3,4. Varoitus ei koske ainoastaan vääriä oppeja ja käytäntöjä, vaan myös ihmeitä, joita tehdään niiden johtamiseksi harhaan, jotka eivät ”ottaneet vastaan rakkautta totuuteen”. Jae 10.

Rooma merestä nousseena petona

Ilmestyskirjan 13:1-8 kuvaa petoa, joka nousi merestä. ”Ja sille [pedolle] annettiin suu puhua suuria sanoja ja pilkkapuheita, ja sille annettiin valta tehdä sitä neljäkymmentä kaksi kuukautta. Ja se avasi suunsa Jumalaa

pilkkaamaan, pilkatakseen hänen nimeänsä ja hänen majaan, niitä, jotka taivaassa asuvat. Ja sille annettiin valta käydä sotaa pyhiä vastaan ja voittaa heidät...” Jakeet 5-7.

Vaikka kuvaus pedosta Ilmestyskirjan 13:1,2 näyttää joissakin kohdin erilaiselta, toiset kohdat ovat hyvin tarkasti samoja kuin Danielin kirjassa kerrotut (katso Ilmestyskirjan 13:5,6) Molemmissa tapauksissa peto nousee merestä (Dan. 7:3,7; Ilm. 13:1), ja sillä on kymmenen sarvea. Kun Danielin kirjassa peto esitettiin erilaisena kuin kaikki sitä edeltävät pedot, niin Ilmestyskirjassa se kuvattiin leopardin näköiseksi, jae 2. Lisäksi Danielin 7:25:n mukaan pieni sarvi puhui sanoja Herraa vastaan, kun taas Ilmestyskirjassa peto itse teki niin. Se kävi sotaa pyhiä vastaan, kun taas Danielin kirjassa pieni sarvi teki niin. Danielin kirjassa pedolla oli seitsemän päätä. Danielin kirjan 7. luvun ja Ilmestyskirjan 13. luvun pedot molemmat sotivat Jumalaa ja Hänen kansaansa vastaan. Historia kertoo, että keskiajalla Rooman inkvisitio ja ristiretket aiheuttivat miljoonien ihmisten kuoleman.

Rooma kuvattuna pyhien verestä juopuneena naisena

Ilmestyskirjan 17. luvussa on toinen vertauskuva, joka kuvaa Roomaa – nainen, tai paremminkin prostituoitu, joka harjoitti haureutta maan kuninkaiden kanssa ja ”jonka haureuden viinistä maan asukkaat ovat juopuneet.” Jae 2. Nainen oli ”juovuksissa pyhien verestä ja Jeesuksen todistajain verestä.” Jae 6. Nämä teot sopivat yhteen pienen sarven tekojen kanssa, joka ”hävittää Korkeimman pyhiä” (Dan. 7:25) ja sen pedon, jolla on seitsemän päätä ja kymmenen sarvea, jolle ”annettiin valta käydä sotaa pyhiä vastaan ja voittaa heidät.” Ilm. 13:7.

Se, mikä ei jätä epäilystäkään siitä, että nainen kuvaa Roomaa, esiintyy pedon, jolla on seitsemän päätä, selityksessä. Raamatussa Johannes aluksi kirjoitti: ”Siellä minä näin naisen istuvan helakanpunaisen pedon selässä; peto oli täynnä pilkkaavia nimiä, ja sillä oli seitsemän päätä ja kymmenen sarvea.” Ilm. 17:3. Hän kirjoitti myös, että ”Ne seitsemän päätä ovat seitsemän vuorta, joiden päällä nainen istuu” jae 9, mikä paljastaa tämän vertauskuvana käytetyn naisen päämajan, joka sijaitsee seitsemällä vuorella. Sellaiseen paikkaan Rooma on rakennettu. Niiden vuorten nimet ovat

Quirinal, Viminal, Capitoline, Esquiline, Palatine, Caelian, ja Aventine, ja se vastaa täysin muita ennustuksia, joita on lausuttu tästä aiheesta.

Profetioiden valon arvostaminen

Jeesus korosti profetioiden tärkeyttä. Hän viittasi niihin yhä uudelleen ja

rohkaisi opetuslapsiaan käyttämään niitä, niin että he olisivat valmistautuneita, eivätkä aikojen kuluessa tulevat tapahtumat yllättäisi heitä tietämättöminä.

”Aika, jolloin Kristus tulisi, jolloin Hänet voideltaisiin Pyhällä Hengellä, jolloin Hän kuolisi ja jolloin evankeliumi vietäisiin pakanoille, oli siis tarkoin määrätty. Kristus terotti opetuslapsilleen ennustusten tutkimisen tärkeyttä. Viitatessaan Danielille annettuun ennustukseen, joka koski heidän omaa aikaansa, Hän lausui: »Joka tämän lukee, se tarkatkoon» (»ymmärtäköön», engl. käänn.). Matt. 24:15. Ylösnousemuksensa jälkeen Hän, alkaen »Mooseksesta ja kaikista profetoista», selitti opetuslapsilleen, »mitä Hänestä oli sanottu kaikissa kirjoituksissa», Luuk. 24: 27. Vapahtaja oli puhunut kaikkien profettain kautta.” AT. s. 211.

”Hänen tarkoituksenaan oli valaista heidän ymmärrystään ja kiinnittää heidän uskonsa »lujaan profetalliseen sanaan». Hän toivoi totuuden juurtuvan syväälle heidän sydämiinsä, ei ainoastaan hänen henkilökohtaisen todistuksensa perusteella, vaan myös niiden kumoamattomien todistusten kautta, joita esittivät seremonialain vertauskuvat ja varjot sekä Vanhan testamentin ennustukset. Oli välttämätöntä, että Kristuksen seuraajilla oli järjellinen usko, ei vain heidän itsensä tähden, vaan myös sentähden, että voisivat esittää maailmalle tietoa Kristuksesta. Ja ensimmäisenä toimenpiteenä tässä tiedon jakamisasiassa Jeesus kiinnitti opetuslastensa huomion »Moosekseen ja profettoihin». Sellaisen todistuksen ylösnoussut Vapahtaja antoi Vanhan testamentin kirjoitusten arvosta ja merkityksestä.” ST. s. 335.

Näin pitäisi olla meidänkin laitamme: ”Kun me näemme profetioiden täyttyvän, meidän uskomme Kristuksen valtakunnan lopulliseen voittoon tulisi vahvistua; ja meidän tulisi mennä eteenpäin uudella rohkeudella tekemään meille osoitettua työtä.” –*Gospel Workers*, pp. 26, 27.

Rakkaat veljet ja sisaret kaikkialla maailmassa, kun me menemme läpi pitkästä tunnelista, hengähdämme helpotuksesta, kun näemme valoa sen päässä. Loistava profetian vao on juuri sellaista. Se antaa toivoa ja perspektiiviä. Ilman näkemystä – profetioita, meillä ei ole johdatusta tai suuntaa. Sananlaskut 29:18. Mutta ennustukset antavat ihanan johdatuksen, aivan kuten Israelilla oli erämaassa: ”Herra kulki heidän edellensä, päivällä pilvenpatsaassa johdattaaksensa heitä tietä myöten.” 2. Moos. 13:21.

Ottakaamme siksi sydämiimme tämä profetallinen sana. Ottakaamme ”siitä vaarin, niinkuin pimeässä paikassa loistavasta lampusta, kunnes päivä valkenee ja kointähti koittaa teidän sydämissänne,” (2. piet. 1:19). sillä siksi

Herra antoi profetiat kansalleen. Toinen syy on, että ”aika on lähellä”. ””Nämä sanat ovat vakaat ja todet, ja Herra, profeettain henkien Jumala, on lähettänyt enkelinsä näyttämään palvelijoilleen, mitä pian tapahtuman pitää. Ja katso, minä tulen pian. Autuas se, joka ottaa tämän kirjan ennustuksen sanoista vaarin!”” ”Katso, minä tulen niinkuin varas; autuas se, joka valvoo ja pitää vaatteistansa vaarin, ettei hän kulkisi alastomana eikä hänen häpeätänsä nähtäisi!” ”Autuas se, joka lukee, ja autuaat ne, jotka kuulevat tämän profetian sanat ja ottavat vaarin siitä, mitä siihen kirjoitettu on; sillä aika on lähellä!” Ilm. 22:10,6,7; 16:15; 1:3.

Herra auttakoon meitä, rakkaat veljet ja sisaret, että saatuamme näin suuren valon, olisimme autuaitten joukossa, jotka lukevat ja pitävät ne sanomat, jotka Hän on antanut. Aamen!

3. lukeminen

sunnuntaina 3. joulukuuta 2023

Globalisaatio

D. Francis, Sri Lanka/USA

”Älkääkä mukautuko tämän maailmanajan mukaan, vaan muuttukaa mielenne uudistuksen kautta, tutkiaksenne, mikä on Jumalan tahto, mikä hyvää ja otollista ja täydellistä.” Room. 12:2.

Enemmän kuin koskaan aikaisemmin maailma tuo uusia sanoja sanakirjaan. Viime aikoina kuulemme puhuttavan globalisaatiosta joka päivä; ja me koemme sen tiedostaen tai tiedostamatta. Teollisuuden vallankumous (1760-1830) ja toinen teollinen vallankumous, joka tunnetaan nimellä teknologian vallankumous (1870-1920), toi esiin globalisaation käsitteen, johon sisältyy ajatus ”maailmankylästä”.

"Sanaa käytetään nykyään usein poliittisten, taloudellisten ja rahoitusalan johtajien toimesta, joten se tulee yhä tutummaksi. Merriam-Websterin sanakirja määrittelee sen "globaaliksi tilaksi; erityisesti: yhä enemmän integroituvan maailmantalouden kehitykseksi, jota erityisesti leimaa vapaa kauppa, pääoman vapaa liikkuvuus ja halvemman ulkomaisen työvoiman hyödyntäminen".

Toinen määritelmä julkaistiin Peterson-instituutin (Peterson Institute for International Economics) toimesta 22. lokakuuta 2022: "Globalisaatio on sana, jota käytetään kuvaamaan maailman talouksien, kulttuurien ja väestöjen kasvavaa riippuvuutta toisistaan, mikä on seurausta rajat ylittävästä tavaroiden

ja palveluiden kaupasta, teknologiasta sekä sijoitusten, ihmisten ja tiedon virtauksista".

Tämä merkitsee yhteiskunnan kaikkien osa-alueiden yhdistymistä yli rajojen, ja juuri tätä nähdään maailmantaloudessa tänä päivänä.

Globalisaatio ja yhteiskunta

Tavarat ja palvelut, ihmiset, raha, aseet, huumeet, biologiset tuotteet, internet-liikenne, tietokonevirukset ja kasvihuonekaasut siirtyvät tänä päivänä kaikkien rajojen yli. Uutta nykyään on siirron nopeus, laajuus ja helppous. Tyyli, muodit, maut, ajatukset, uskomukset ja sairaudet leviävät nopeasti ja laajasti ympäri maailmaa - enemmän kuin missään muussa maailmanhistorian vaiheessa. Covid-19 ja Ebola ovat esimerkkejä tästä viime vuosilta. Lisäksi kansainvälinen toimitusketju on luonut täysin uuden tavan harjoittaa globaalia liiketoimintaa. Samanaikaisesti teollistuminen ja automaatio ovat johtaneet kokonaisten ammattikuntien häviämiseen. Uusi kulttuuri on myös luonut tien viimeaikaisille maailmanlaajuisille kriiseille, kuten ihmiskaupalle, laittomalle ja lailliselle maahanmuutolle ja lukuisille laittomille toimille, jotka johtavat halvan työvoiman hyväksikäyttöön.

Globalisaatio menneisyydessä ja Raamatussa

Historiallisesti maailmianvallat ja siirtomaavalta ovat vaikuttaneet merkittävästi maailmanjärjestyksen muotoutumiseen edistämällä globalisaatiota. Tämä keskittäminen ja riippuvuus toisista eivät ole uusia asioita, sillä antiikin Rooman, mongolien ja osmanien imperiumit laajensivat alueitaan valloituksen ja kaupan avulla, yhdistäen ihmisiä valtaviin etäisyyksien yli. Eurooppalainen siirtomaavallan laajentuminen Amerikoihin, Afrikkaan ja Aasiaan lisäsi edelleen globaalia kauppankäyntiä ja loi uusia taloudellisia, poliittisia ja sosiaalisia malleja. Kuitenkin globaalit vallan dynamiikat ja epätasa-arvo jatkuvat, ja globalisaatio tuo mukanaan sekä talouskasvun etuja että ympäristöongelmia.

Globalisaation käsite sellaisena, kuin me sen nykyään ymmärrämme, ei ollut olemassa silloin, kun Raamattua kirjoitettiin. Kuitenkin Raamatussa on esimerkkejä, jotka koskevat joitain näkökohtia siitä, kuten ajatusten, kauppankäynnin ja kulttuurien leviäminen.

Uudessa testamentissa on kerrottu apostoli Paavalin laajoista matkoista, kun hän saarnasi evankeliumia ja perusti seurakuntia moniin Välimeren alueen kaupunkeihin. Hänen kirjeensä auttoivat levittämään kristinuskoa yli kieli- ja kulttuurirajojen, edistäen tietynlaista kulttuurillista globalisaatiota.

Vanhassa testamentissa on kerrottu esimerkkejä kaupankäynnistä ja kulttuurin vaihdoista muinaisten israelilaisten ja muiden kansojen välillä. Saaban kuningattaren vierailu kuningas Salomon luona ja ensimmäisen temppelin rakentaminen olivat esimerkkejä siitä. Tällaiset vaihdot olivat itse asiassa varhaisia muotoja globalisaatiosta, sillä temppelin rakentamiseen tarvittiin globaaleja resursseja. Samanaikaisesti vihollinen jatkoi Jumalan pelastussuunnitelman sabotoimista.

Globalisaatio johtaa yhdistymiseen

Globalisaatio tarjoaa aina yhdistymistä, kun taas Jumala vaatii kansaansa olemaan erillään, ainutkertainen ja erilainen kuin maailma. 1. Moos. 9:1 sanoo: ”Ja Jumala siunasi Nooan ja hänen poikansa ja sanoi heille: ”Olkaa hedelmälliset ja lisääntykää ja täyttäkää maa.” Jumala halusi heidän hajaantuvan ja täyttävän maan, kun taas paholainen teki kaikkensa yhdistääkseen kansat.

”Toiset halusivat unohtaa Luojaansa ja irtautua hänen lakinsa pidäkkeistä. Siksi heidän Jumalaa pelkäävien tovereidensa opetukset ja elämäntapa olivat heille alituisena kiusana, ja ennen pitkää he päättivät erottautua Jumalan palvelijoista. Matkaan lähdettyään he vaelsivat kunnes saapuivat Sinearin lakeudelle, Eufratvirran rantamille. Seudun kauneus ja maaperän viljavuus viehättivät heitä, ja niin he päättivät jäädä asumaan lakeudelle. Sitten he ryhtyivät rakentamaan kaupunkia ja niin korkeaa tornia, että koko maailma ihmettelisi sitä. Tämän kaiken tarkoituksena oli ehkäistä väen hajaantuminen etäisiksi siirtokunniksi. Jumala oli kehottanut ihmisiä levittäytymään yli kaiken maan, täyttämään sen ja alistamaan sen hallintaansa. Mutta nämä Baabelin rakentajat päättivät pitää oman yhdyskuntansa koossa ja perustaa yksinvallan, joka lopulta käsittäisi koko maan.” PP. s. 99,100.

Nimrod oli merkittävä johtaja vedenpaisumuksen jälkeisellä kaudella. Hänen nimensä tarkoitti ”kapinaa”, ja hän oli ikoninen symboli luopuneesta ja epäjumalia palvovasta sukupolvesta. ”Näin heidän kaupungistaan tulisi maailmanvallan suuri pääkaupunki, jonka loisto herättäisi koko maailman ihailua ja kunnioitusta ja tekisi sen perustajat kuuluisiksi.” PP. s. 100.

Babelin tornin rakentaminen oli yhteinen ponnistus, ja se oli ehdottomasti uusi maailmanjärjestys. Babelin tornin rakentajat halusivat mainetta ja nimeä. Yhteisen kielen käyttäminen kommunikointiin oli erityisen edullista. ”Ja koko maa oli yhtä kieltä ja yhtä puhetta. Ja he tapasivat matkallaan itäisestä suunnasta, ja he saapuivat tasangolle, joka oli Sinearin maassa; ja he asuivat siellä.” ”Ja he sanoivat: ”Tulkaa, rakentakaamme kaupunki ja torni, jonka

huippu ulottuu taivaaseen, ja tehkäämme itsellemme nimi, ettemme hajaantuisi kaiken maan päälle." (1. Mooseksen kirja 11:1, 2, 4). Samassa paikassa myöhemmin kuningas Nebukadnessar rakensi Babylonin. Ihmiset tiesivät, että ei ollut käytännöllistä, että he kaikki pysyisivät yhdessä paikassa, ja ainoa vaihtoehto oli hajaantuminen. Silti he valitsivat pysyä yhden nimen ja lipun alla yhtenäisenä rintamana. He suunnittelivat yhden maailman hallitusta. Mitä Jumala teki tässä tilanteessa? Hän tuhosi sekä heidän suunnitelmansa että tornin.

Jumalan kirous Baabelille

”Tulkaa, astukaamme alas ja sekoittakaamme siellä heidän kielensä, niin ettei toinen ymmärrä toisen kieltä.” Ja niin Herra hajotti heidät sieltä yli kaiken maan, niin että he lakkasivat kaupunkia rakentamasta. Siitä tuli sen nimeksi Baabel, koska Herra siellä sekoitti kaiken maan kielen; ja sieltä Herra hajotti heidät yli kaiken maan.” 1. Moos. 11:7-9. Herra puuttui asiaan, ja näin Nooan jälkeläiset erotettiin toisistaan kielellisesti. 1. Moos. 10:31.

Jumala huolehti kansastaan

Kaitselmuksessaan Jumala säilytti jäännöskansan pyhän linjan, josta Messias syntyisi. Apt. 7:2-4:n mukaan Stefanuksen puhe viittasi 1. Moos. 12:1:een: ”Stefanus sanoi: ”Miehet, veljet ja isät, kuulkaa! Kirkkauden Jumala ilmestyi meidän isällemme Aabrahamille hänen ollessaan Mesopotamiassa, ennenkuin hän oli asettunut asumaan Harraniin, ja sanoi hänelle: 'Lähde maastasi ja suvustasi ja mene siihen maahan, jonka minä sinulle osoitan'. Silloin hän lähti kaldealaisten maasta ja asettui asumaan Harraniin. Ja kun hänen isänsä oli kuollut, siirsi Jumala hänet tähän maahan, jossa te nyt asutte.”

Mesopotamia, alue kahden virran välissä, ei ole mikään muu kuin Babylon. Jumala käski Abramian lähteä siitä paikasta. Siihen mennessä Saatana oli turmellut jäännöksen sukupolven pyhän sukulinjan. Ainoa keino suojata se oli, että Jumala ottaisi Messiaan esi-isät pois turmeltuneesta yhteiskunnasta. Joosua selitti tätä: ”Ja Joosua sanoi koko kansalle: ”Näin sanoo Herra, Israelin Jumala: Tuolla puolella Eufrat-virran asuivat muinoin teidän isänne, myös Terah, Aabrahamin ja Naahorin isä, ja he palvelivat muita jumalia. Mutta minä otin teidän isänne Aabrahamin tuolta puolelta virran ja kuljetin häntä kautta koko Kanaanin maan ja tein hänen jälkeläisensä lukuisiksi ja annoin hänelle Iisakin.” Joos. 24:2,3.

”Silloin Herra ilmestyi Abramille ja sanoi: ”Sinun jälkeläisillesi minä

annan tämän maan". Niin hän rakensi sinne alttarin Herralle, joka oli hänelle ilmestynyt. Sieltä hän siirtyi edemmäksi vuoristoon, itään päin Beetelistä, ja pystytti telttansa, niin että Beotel oli lännessä ja Ai idässä, ja hän rakensi sinne alttarin Herralle ja huusi avuksi Herran nimeä." 1. Moos. 12:7,8. Aabraham pyrki kunnioittamaan Jumalan nimeä, kun kapinalliset etsivät omaa kunniaansa. Vaikka Jumala suojeli kansaa, se hylkäsi Messiaan. Mutta kuitenkin Jumala levitti evankeliumia ympäri maailmaa valittujen miesten ja Pyhän Hengen välityksellä, estäen Saatanan yritykset tuhota valittu kansa. Suuri vastustaja oli sitkeä yrityksissään, mutta aina Jumala puuttui asioihin ja säilytti jäännöksen.

Jumala teki tyhjäksi Baabelin kirouksen

"Vaun, kun Pyhä Henki tulee teihin, niin te saatte voiman, ja te tulette olemaan minun todistajani sekä Jerusalemissa että koko Juudeassa ja Samariassa ja aina maan ääriin saakka." Apt. 1:8. Ihmisiä kokoontui noin kolmestatoista maasta Jerusalemiin helluntaina. Heidät kaikki oli kutsuttu ja koottu "Jeesuksen nimessä". Kristillisen seurakunnan yksimielisyys todistaa mitä voimakkaimmin evankeliumin voimasta. Pyhä Henki tuo erilaisista lähtökohdista, kulttuureista, kielistä ja mielenlaaduista olevia ihmisiä yhteen ruumiiseen Kristuksessa, ja maailma huomaa sen.

Toisaalta uusi teknologia pyrkii yhdistämään ihmisiä poistamalla kielimuurit. Esimerkiksi Googlen CEO Sundar Pichai on puhunut positiivisesti Google kääntäjästä ja sen kyvystä yhdistää ihmisiä eri kielistä ja kulttuureista. Toukokuun 11. päivänä 2022 hän twiittasi: "Olemme innoissamme edistymisestämme luonnollisessa kielen ymmärtämisessä. Ohjelma pystyy ratkaisemaan matemaattisia sanatehtäviä ja antamaan parempia vastauksia kysymyksiin useammilla kielillä. Uusin mallimme PaLM [Pathways Language Model] osoittaa ominaisuuksia läpimurrosta kielessä, päättelyssä ja kooditehtävissä. Lisäämme Google Kääntäjäan 24 uutta kieltä, joita puhuu yli 300 miljoonaa ihmistä. Teimme sen tekoälyn tekniikalla nimeltä 'zero-shot learning' – malli, joka oppi kääntämään näkemättä koskaan käännoiksi näillä kielillä."

Moderni Babylon, Ilmestyskirja ja Yhdysvallat

Ilmestyskirja voidaan nähdä varoituksena globalisaation vaarasta, erityisesti sen taloudellisissa ja poliittisissa muodoissa. Ilmestyskirjan 13. luku kuvaa voimakasta, painostavaa maailman hallitusta, joka valvoo kaupankäyntiä käyttäen merkkien ja numeroiden järjestelmää

säännöstelläkseen ostamista ja myymistä. Sellaisen järjestelmän, joka ei kuitenkaan ole pedon merkki, jotkut ovat tulkinneet edustavan keskitettyä taloudellista valtaa ja yksilön vapauden menetystä.

Raamatulla ja kristityillä maailmalla on yhteinen vihollinen, paholainen, muinainen käärme ja vanha lohikäärme. Muutoksia tapahtuu ilman, että monet meistä tietävät niistä. Nuoremmat sukupolvet puhuvat yleisistä vihollisista muodostaen yhtenäisen rintaman ymmärtämättä, että todellinen vihollinen on jokaisen yrityksen takana, joka vie ihmismassojen, ja erityisesti jäännöskansan, huomion pois Herrasta.

Paavi Franciscus, ensimmäinen jesuiitta-paavi ikinä, puhuu usein yleisistä aiheista poliittisten johtajien kanssa. Hänen kiertokirjeensä *Laudato Si* julkaistiin ensimmäisen kerran 24. toukokuuta 2015 otsikolla ”Huolehtiminen meidän yhteisestä kodistamme”. Julkaisu korosti saastumista ja ilmastonmuutosta, vesiaihetta, biodiversiteetin vähenemistä, ihmisten elämänlaadun huononemista, yhteiskunnan luhistumista, mailmanlaajuista eriarvoisuutta, ”sisar maan” heikkoa tilaa ja muita yleisiä aiheita.

”Ja minä näin yhden sen päistä olevan ikäänkuin kuoliaaksi haavoitetun, mutta sen kuolinhaava parantui. Ja koko maa seurasi ihmetellen petoa.” Ilm. 13:3. 23. syyskuuta 2015 paavi Franciscus vieraili Valkoisessa talossa; ja seuraavana päivänä hän piti puheen Yhdysvaltain kongressin yleiskokoukselle Washington DC:ssä. Puheen teemana oli ilmastonmuutos ja perhe.

25. syyskuuta 2015 hän piti puheen Yhdistyneiden Kansakuntien 70. istunnossa, keskittyen köyhyyteen, maahanmuuttoon, perheeseen ja ilmastonmuutokseen. Hän sai suosionosoitukset seisten useiden minuuttien ajaksi 193 maan johtajalta ja edustajalta. YK-utiset siteerasivat paavin sanoja ja kommentoivat niitä seuraavasti: 'Tulevaisuus vaatii meiltä kriittisiä ja maailmanlaajuisia päätöksiä maailmanlaajuisien konfliktien edessä, jotka lisäävät syrjäytyneiden ja apua tarvitsevien määrää', hän julisti puhuessaan juuri ennen yleiskokouksen virallista hyväksyntää uudelle maailmanlaajuiselle kehitykselle, 'Muutetaan maailmamme: kestävän kehityksen 2030 Agenda', joka koostuu 17 tavoitteesta ja 169 kohdasta köyhyyden poistamiseksi, eriarvoisuuden torjumiseksi ja ilmastonmuutoksen hillitsemiseksi seuraavien 15 vuoden aikana."

Pariisin sopimus oli toinen strateginen sopimus ilmastonmuutoksen torjumiseksi, ja YK:n julkaiseman tiedon mukaan 'Pariisin sopimuksen täytäntöönpano edellyttää taloudellista ja yhteiskunnallista muutosta, joka perustuu parhaaseen saatavilla olevaan tieteseen'. 'Pariisin sopimus on

laillisesti sitova kansainvälinen sopimus ilmastonmuutoksesta. Se hyväksyttiin 196 sopimusosapuolen toimesta YK:n ilmastonmuutoskonferenssissa (COP21) Pariisissa, Ranskassa, 12. joulukuuta 2015. Se astui voimaan 4. marraskuuta 2016.'

Paavi Benedictus XVI:n paimenkirje 29. kesäkuuta 2009

"Valtavan maailmanlaajuisen riippuvuuden kasvun edessä on voimakas tarve, jopa globaalien taantumien keskellä, Yhdistyneiden Kansakuntien organisaation uudistamiselle sekä talousinstituutioiden ja kansainvälisen rahoituksen uudistamiselle, jotta kansojen perheen käsite voisi saada todellista voimaa. On myös kiireellinen tarve löytää innovatiivisia tapoja toteuttaa vastuun periaatetta suojella köyhiä maita ja antaa niille tehokas ääni yhteisessä päätöksenteossa. Se näyttää tarpeelliselta, jotta saavutamme poliittisen, oikeudellisen ja taloudellisen järjestyksen, joka voi edistää ja antaa suunnan kansainväliselle yhteistyölle kaikkien kansojen solidaarisen kehityksen hyväksi. Maailmanlaajuisen talouden hallintaan; kriisin koettelemien talouksien elvyttämiseen; nykyisen kriisin ja siitä seuraavan suuremman epätasapainon pahenemisen välttämiseen; kokonaisvaltaisen ja oikea-aikaisen aseistariisunnan saavuttamiseen, ruuan ja rauhan turvaamiseen; ympäristön suojelun takaamiseen ja muuttoliikenteen säätelyyn: kaikkeen tähän tarvitaan kiireellisesti todellinen maailmanpoliittinen valta, kuten edeltäjäni siunattu Johannes XXIII totesi muutamia vuosia sitten. Tällaisen vallan tulisi olla säännelty lainsäädännöllä, noudattaa johdonmukaisesti toissijaisuuden ja solidaarisuuden periaatteita, pyrkii yhteiseen hyvään ja sitoutua turvaamaan ihmisen aito ja kokonaisvaltainen kehitys, armeliaisuuden innoittamana totuudessa. Lisäksi tällaisen vallan tulisi olla yleisesti tunnustettu ja sille tulisi antaa valta varmistaa turvallisuus, oikeudenmukaisuus ja oikeuksien kunnioittaminen kaikille."

Paavit ovat viime aikoina muuttaneet lähestymistapaansa puhuessaan yleisölle, ja he puhuvat täysin samalla tavalla kuin poliitikot ja maailman johtajat.

Vuonna 2015 Yhdistyneiden Kansakuntien talous- ja sosiaaliosasto julkaisi seuraavan lausunnon, johon paavi Franciscus viittasi YK-puheessaan: 'Vuonna 2015 kaikkien Yhdistyneiden Kansakuntien jäsenvaltioiden hyväksymä 'Kestävän kehityksen 2030 Agenda' tarjoaa jaetun suunnitelman rauhasta ja vauraudesta ihmisille ja tälle planeetalle, nyt ja tulevaisuudessa. Sen keskiössä on 17 kestävän kehityksen tavoitetta, jotka ovat kiireellinen kehoitus

toimintaan kaikilta mailta - kehittyneiltä ja kehitysmailta - maailmanlaajuisessa kumppanuudessa. He tunnustavat, että köyhyyden ja muun puutteenalaisuuden poistaminen on yhdistettävä toimintatapoihin, jotka parantavat terveyttä ja koulutusta, vähentävät eriarvoisuutta ja kiihdyttävät talouskasvua – kaikki samalla kun torjutaan ilmastonmuutosta ja pyritään säilyttämään valtameremme ja metsämme."

Vuosi 2030 ei ole kovin kaukana edessä, ja kaikki nämä järjestelmät kutsuvat poliittiseen globaaliin yhdistymiseen nopeasti. Kaikki nämä voimat tekevät yhteistyötä, käsi kädessä. "... Koko maa seurasi ihmetellen petoa." Ilm. 13:3. Loput näistä ennustuksista ovat pian täyttymässä.

Hallitsevien voimien mukaan näiden tavoitteiden saavuttaminen edellyttää valtavia muutoksia talouselämässä, yhteiskunnassa ja koulujen opetussuunnitelmassa. He näkevät kaiken tämän tarpeelliseksi maailman pelastamiseksi – samalla kun he lisäävät omaa valtaansa. Hallitusten on asetettava etusijalle se, minkä he ovat päättäneet olevan tarpeellista kestävän kehityksen kannalta, ja yritysten on omaksuttava tällaiset käytännöt. Samalla koulujen opetussuunnitelmaan on sisällytettävä kestävä kehitys, jotta tulevat sukupolvet koulutetaan ymmärtämään halutun tulevaisuuden tärkeys.

Paavi Franciscus on ajanut tätä ohjelmaa ja antanut lukuisia lausuntoja tukemastaan suunnitelmasta suojella planeettaa ja vähentää köyhyyttä. Mutta huomaa: Hän ei keskustele moraalisisista aiheista, kuten samaa sukupuolta olevien avioliitosta, homoseksuaalisuudesta ja abortista. Sen sijaan hän puhuu jatkuvasti suosituista aiheista, kuten Associated Press raportoi 25. tammikuuta 2023: "Paavi Franciscus arvosteli homoseksuaalisuuden kriminalisoivia lakeja 'epäoikeudenmukaisiksi', sanoen, että Jumala rakastaa kaikkia lapsiaan juuri sellaisina kuin he ovat, ja kehotti katolisia piispoja, jotka tukevat näitä lakeja, toivottamaan HLBT-ihmiset tervetulleiksi kirkkoon." Profeetta Hesekiel varoitti: "Sen papit tekevät väkivaltaa minun lailleni ja häpäisevät sitä, mikä on minulle pyhitetty, eivät tee erotusta pyhän ja epäpyhän välillä, eivät tee tiettäväksi, mikä on saastaista, mikä puhdasta,..." Hes. 22:26.

Toinen Vatikaanin raportti (Reuters) 4. lokakuuta 2021 totesi: "Paavi Franciscus ja muut uskonnolliset johtajat tekivät yhteisen vetoituksen maanantaina ensi kuussa pidettävälle YK:n ilmastonmuutoskonferenssille (COP26) tarjotakseen konkreettisia ratkaisuja planeetan pelastamiseksi 'ennennäkemättömästä ekologisesta kriisistä.' 'Usko ja tiede: COP26' -kokous toi yhteen kristillisiä johtajia, mukaan lukien Canterburyn arkkipiispa Justin Welbyn ja ekumeenisen patriarkka Bartolomeuksen sekä edustajia islamista,

juutalaisuudesta, hindulaisuudesta, sikhiläisyydestä, buddhalaisuudesta, konfutselaisuudesta, taolaisuudesta, zarathustralaisuudesta ja jainilaisuudesta." Ylläolevat lainaukset osoittavat, että Saatana on aloittamassa viimeistä nöytöstään. Pedon toiminta saavuttaa kansainvälistä lajuutta ja vaikutusta - "Maan päällä asuvaiset ... ihmettelevät..." Ilm. 17:8. Peto on sekä poliittinen että uskonnollinen valta. "Koko maa seurasi ihmetellen petoa" ja lohikäärmettä, koska ei ole pedon kaltaista. Pedon pääpiirre on sen valta ja halu miellyttää lohikäärmettä.

9. maaliskuuta 2023 "Earthbeat, kansainvälinen katolisten reporttereiden projekti" antoi kertomukselle seuraavan otsikon "kymmenen vuoden aikajanalla paavi Franciscus nähdään maailmanlaajuisena ympäristöasioiden johtajana"-

Ennustettu toimintamalli globalisaation saavuttamiseksi

"Saatana päätti sentähden esiintyä lempeämmällä tavalla. Hän oli jo väärentänyt raamatun opin ja ihmisopit, jotka saattaisivat miljoonat perikatoon, alkoivat hyvin juurtua. Hilliten vihansa hän päätti, ettei hän enää yllyttäisi alamaisiaan katkeraan vainoamiseen, vaan johtaisi seurakuntaa taistelemaan erilaisten perimätietojen puolesta sen uskon sijasta, joka kerta kaikkiaan oli pyhille annettu." HK. s. 252.

"Ei ole monia, ei edes kasvattajien ja valtiomiesten keskuudessa, jotka ymmärtäisivät yhteiskunnan nykyiseen tilanteeseen vaikuttavat syyt. Ne, joiden käsissä ovat hallinnon ohjat, eivät kykene selvittämään siveellisen turmeluksen, köyhyyden, yhteiskunnallisen avun tarpeen ja lisääntyvän rikollisuuden ongelmaa. He ponnistelevat turhaan liiketointen saattamiseksi vakaammalle pohjalle. Jos ihmiset ottaisivat enemmän vaarin Jumalan sanan opetuksista, he löytäisivät ratkaisun heitä askarruttaviin ongelmiin." Ta. 3, s. 274.

Paavi Franciscus, joka on jesuiitta, on tulossa jatkuvasti suosituimmaksi, ja hänet on tunnustettu johtajaksi. Sisar Ellen G. White kuvailee jesuiittojen luonnetta hyvin selvästi: "Tähän aikaan perustettiin jesuiittain munkisto, joka oli julmin, häikäilemättömin ja voimakkain kaikista paavikunnan puoltajista. Erillään maallisista siteistä ja ihmisten harrastuksista, kuolleina luonnollisen kiintymyksen vaatimuksille, kuuroina järjen ja omantunnon äänelle, jesuiitat eivät tunteneet mitään muita ohjeita kuin oman järjestönsä antamat, eivät muita yhdyssiteitä kuin omaan veljeskuntaansa liittyvät, eivätkä mitään muita velvollisuuksia kuin järjestönsä vallan laajentamisen. Kristuksen evankeliumi oli tehnyt kannattajansa kykeneviksi kohtaamaan vaaroja ja kestäämään

kärsimyksiä sekä kylmästä, nälästä, raadannasta ja köyhyydestä huolimatta pitämään ylhäällä totuuden lippua, kidutuspenkki, vankila ja polttorovio silmäinsä edessä. Näitä voimia vastaan jesuiitat taistelivat uskonkiihkon voimalla, joka teki heidät kykeneviksi kestäämään samanlaisia vaaroja ja vastustamaan totuuden voimaa petoksen aseilla. Ei mikään rikos ollut liian suuri heidän tehtäväkseen, ei mikään petos liian halpamainen heidän suoritettavakseen eikä mihinkään valepukuun pukeutuminen heille liian vaikea asia. Annettuaan juhlallisen lupauksen pysyä aina köyhinä ja vaatimattomina he koettivat hankkia rikkautta ja valtaa, kukistaakseen niiden avulla protestanttisuuden ja asettaakseen paavin ylivallan entiselleen.” ST. s. 229,230.

Hengellinen sodankäynti nykypäivänä

”Ja hän huusi voimallisella äänellä sanoen: "Kukistunut, kukistunut on suuri Babylon ja tullut riivaajain asuinpaikaksi ja kaikkien saastaisten henkien tyyssijaksi ja kaikkien saastaisten ja vihattavain lintujen tyyssijaksi. Sillä hänen haureutensa vihan viiniä ovat kaikki kansat juoneet, ja maan kuninkaats ovat haureutta harjoittaneet hänen kanssansa, ja maan kauppiats ovat rikastuneet hänen hekumansa runsaudesta.”” Ilm. 18:2,3.

”Heidän [Jumalan käskyjen noudattajien] sanansa tulkitaan väärin ja heidän vaikuttimensa selitetään pahimmalla tavalla. ... Valtiollinen turmelus hävittää rakkauden oikeuteen ja totuuden kunnioittamisen; ja vapaassa Amerikassakin hallitusmiehet ja lainsäätäjät tulevat yleisön suosion tähden myöntymään kansan pyyntöön saada sunnuntain viettoon pakottava laki. Suurin uhrauksin hankittua omantunnonvapautta ei enää kunnioiteta.” ST. s. 578,579.

”Ja minä kuulin toisen äänen taivaasta sanovan: "Lähtekää siitä ulos, te minun kansani, ettette tulisi hänen synteihinsä osallisiksi ja saisi tekin kärsiä hänen vitsauksistansa. Sillä hänen syntinsä ulottuvat taivaaseen asti, ja Jumala on muistanut hänen rikoksensa.” Ilm. 18:4,5.

Sama ääni, joka kutsui Abramin ulos Babylonista, kutsuu tänä päivänä kansaansa lähtemään ulos langenneista seurakunnista. ”Meidän aikakautemme on epäjumalanpalveluksen aikaa,... Ehkei mitään ulkonaista alttaria ole näkyvässä sen enempää kuin jumalankuvaakaan silmän katseltavaksi, mutta silti tuhannet seuraavat tämän maailman jumalia... Suurilla joukoilla on väärä käsitys Jumalasta ja hänen ominaisuuksistaan, ja ihmiset palvelevat väärää jumalaa yhtä todellisesti kuin aikoinaan palvottiin Baalia. Jopa monet kristityiksi tunnustautuvat ovat mukautuneet vaikutuksiin,

jotka jyrkästi vastustavat Jumalaa ja hänen totuuttaan.” PK. s. 123.

Meitä varoitetaan olemasta niiden kaltaisia, jotka ovat maailmasta. Lähtekäämme ulos Babylonista ja jättäkäämme babylonialaiset tavat. ”Herra tahto oimstaa kansan, joka on luja kuin teräs ja jonka usko on horjumaton kuin graniittikallio. Jumalan lasten tulee olla Hänen todistajiaan maailmassa,... jotka suorittavat erikoisen tehtävän, suurenmoisen työn Hänen valmistuspäivänään.” Ta. 1, s. 567.

Loppuyhteenvedo

Tänä globalisaation aikakautena jäännöskansan sanoma on merkityksellisempi kuin koskaan aikaisemmin. Kun näemme maailman yhdistyvän yhden lipun alle, meidän täytyy muistaa kutsu lähteä ulos Babylonista ja olla osallistumatta sen rikkomuksiin, jotka tuovat vitsaukset niiden ylle, jotka hylkäävät Jumalan. Kristittyinä meitä kutsutaan seisomaan lujina Jeesuksen uskossa ja seuraamaan Hänen esimerkkiään. Meidän täytyy olla valppaita ja valmitautuneita Hänen tuloaan varten. ”Sentähden olkaa tekin valmiit, sillä sinä hetkenä, jona ette luule, Ihmisen Poika tulee.” Matt. 24:44.

Antakaamme Ilmestyskirjan 14:12 sanoman rohkaista meitä: ”Tässä on pyhien kärsivällisyys, niiden, jotka pitävät Jumalan käskyt ja Jeesuksen uskon.” Kun odotamme Kristuksen toista tulemusta, olkaamme aitoja uskossamme ja luottakaamme Jumalan lupauksiin.

”Hän, joka näitä todistaa, sanoo: ”Totisesti, minä tulen pian”. Amen, tule, Herra Jeesus! Herran Jeesuksen armo olkoon kaikkien kanssa. Amen.” Ilm. 22:20,21.

4. lukeminen

tiistaina 5. joulukuuta 2023

Ekumenia

H. Avellaneda, Kolumbia/USA

”Mutta en minä rukoile ainoastaan näiden edestä, vaan myös niiden edestä, jotka heidän sanansa kautta uskovat minuun, että he kaikki olisivat yhtä, niinkuin sinä, Isä, olet minussa ja minä sinussa, että hekin meissä olisivat, niin että maailma uskoisi, että sinä olet minut lähettänyt.” Joh. 17:20,21.

Ylipapillisessa rukouksessaan Herra Jeesus puhui yksimielisyydestä, mutta millaisesta yksimielisyydestä Hän puhui? Loiko Hän pohjaa ekumenialle?

Tätä raamatunpaikkaa ihmiset käyttävät puolustaessaan ekumeniaa. Mutta

Mestari tarkoitti näissä jakeissa ihmisen ja Jumalan välisen elävän yhteyden yhtenäisyyttä, joka tapahtuu Pyhän Hengen kautta uskossa ja ylösnousseen Kristuksen ylipapillisen toiminnan kautta. Hän rukoili ihmisryhmän puolesta, jonka jäsenet vielä pyrkivät korkeimmalle paikalle, niinkuin opetuslasten keskuudessa tapahtui. Luuk. 22:24-30. Jeesus Kristus rukoili Isää, että nämä miehet olisivat yhtä uskossa, hengessä ja päämäärissä. Se, mitä Hän korosti, ei tarkoittanut eri uskontojen lähentymistä, sillä Hän rukoili opetuslasten puolesta. Tärkeintä oli näiden vihittyjen miesten yhteys Isään, Poikaan ja Hänen seurakuntaansa todellisessa uskossa.

Eläessään valtavan uskonnollisen hajaannuksen keskellä juutalaisessa maailmassa (fariseukset, saddukeukset, zealotit, herodialaiset, essealaiset jne.), nähdessään jatkuvan erimielisyyden omien opetuslastensa keskuudessa, jotka kilpailivat parhaista asemista Mestarinsa oletetussa tulevassa hallituksessa, ja nähdessään edeltäkäsin tulevan hajaannuksen seurakunnassaan, Jeesus rukoili yhtenäisyyden puolesta: ”että he olisivat yhtä, niinkuin me olemme yhtä.” Joh. 17:22.

Nykyään kristikunta pitää tätä rukousta ekumenisen liikkeen perustana, joka pyrkii yhdistämään maailman yli 33 000 kristillistä kirkkokuntaa. Tässä lukemisessa tarkastelemme joitain näkökohtia ekumeniasta lopunajan ennustusten valossa.

Globalisoituneessa maailmassa, joka pyrkii yhtenäisyyteen kaikilla tasoilla, on normaalia, että ekumenia pyrkii yhtenäisyyteen myös uskonnoissa. Yksi sen määritelmistä on ”pyrkimykset tehdä kristillisen yhtenäisyyden ihanne konkreettiseksi todellisuudeksi maailmassa kansainvälisen yhteistyön ja uskontokuntien yhtenäisen yhteenliittymän kautta.”

Ekumenis-sanan merkitys

Espanjan kielen sanakirja, kolmivuosisatainen painos, vuoden 2022 päivitys, määrittelee ekumenian seuraavasti: "Ekumenia: Kreikan kielestä οἰκουμένη οἰκουμένη, 'koko maailma,' ja -ismi. Taipumus tai liike, joka pyrkii palauttamaan yhtenäisyyden kaikkien kristillisten kirkkojen kesken."

Wikipedia, ilmainen tietosanakirja, määrittelee liikkeen seuraavasti: "Ekumenia on suuntaus tai liike, joka pyrkii luomaan kristillisen yhtenäisyyden, eli eri 'historiallisten' kristillisten uskontunnustusten yhtenäisyyden, jotka ovat erillään suurista uskonriidoista. Antiikin kreikankielinen sana οἰκουμένη (oikoumenē, vaikka se nykyaikaisessa

kreikassa lausutaan [moderniksi kreikaksi] ikuméni, tarkoittaen 'asuttua maata'). Vaikka sanaa oikoumenē on käytetty Rooman valtakunnan ajoista lähtien ilmaisemaan valloitetujen alueiden kokonaisuutta, maailmaa yhtenä kokonaisuutena, tänä päivänä sana 'ekumenia' on selvästi uskonnollista merkitystä omaava ja sitä käytetään viittaamaan kristinuskon sisällä oleviin liikkeisiin, jonka tarkoituksena on eri kristillisten suuntausten yhdistäminen, jotka ovat erossa oppikysymysten, historian, perinteen tai käytännön vuoksi."

Toisin sanoen ekumenia merkitsee "kristillisten uskontojen uskontunnustusten yhtenäisyyttä yleisissä opinkohdissa". Voisimme pitää yksistään protestanttisissa kirkkokunnissa olevaa suurta eroa uskoon nähden jo riittävänä todisteena, että se ei tule koskaan onnistumaan. Mutta mitä ennustukset paljastavat?

Antakaamme Herran palvelijan puhua meille tästä. "Mutta protestanttisissa kirkkokunnissa on useiden vuosien aikana ollut voimakas ja yhä lisääntyvä pyrkimys muodostaa liitto yhteisten opinkohtien perusteella. Tällaisen yhtymän aikaansaamiseksi on tietysti erimielisyyttä aiheuttavien kysymysten käsittelystä luovuttava, kuinka tärkeitä ne Raamatun mukaan lienevätkin." ST. s. 442.

Nykyään Rooma puolustaa ja johtaa ekumeniaa, joka ilmeisesti pyrkii kristittyjen sovintoon eri uskontunnustusten lähentymisellä toisiaan, mutta se ymmärretään siellä vain eronneiden veljien palaamisena äitikirkon syliin.

Heidän erityisessä tulkinnassaan vertauksessa kadonneesta lampaasta Roomaa pidetään "ainoana aitona laumana", jonne Pyhä Henki haluaa koota kaikki "eksyneet lampaat", jotka kerran hylkäsivät, heidän mukaansa, ainoan oikean kristillisen kirkon. Paavi pitää itseään ainoana oikeana paimenena, jolle Kristus antoi tehtäväksi etsiä ja palauttaa harhailevat oikeaan laumaan. Se osoittaa, että riippumatta siitä, kuinka paljon vuoropuhelua ja ekumeenista lähentymistä ilmeneekään nykyään, Rooma ei ole muuttanut piiruakaan vaatimuksiaan omasta ylivallassa, eikä ole koskaan muuttavakaan.

Herran palvelija sanoo seuraava: "Ja tämä on se uskonto, johon protestantit alkavat suhtautua suurella suosiolla ja joka lopulta yhdistyy protestanttisuuden kanssa. Tämä yhtenäisyys ei kuitenkaan synny katolisuuden muutoksen seurauksena, sillä Rooma ei koskaan muutu. Se väittää olevansa erehtymätön. Muutos tapahtuu protestanttisuudessa. Liberaalien ideoiden omaksuminen sen puolelta johtaa siihen, että se voi ojentaa kätensä katolisuudelle." –*Review and Herald*, June 1, 1886.

"Katolilaisuus vanhassa maailmassa ja luopioprotestanttisuus uudessa

tulevat noudattamaan samaa menettelytapaa niitä kohtaan, jotka kunnioittavat kaikkia Jumalan käskyjä.” ST. s.

Se on ekumenian tarkoitus. Se näyttäytyy hyvänä niin kutsutussa yhteyden hengessä, mutta se johtaa Rooman oppeihin, jotka on peitelty niin, että se pystyy aiheuttamaan petollisen iskun Jumalan uskollisia lapsia vastaan.

Kun Jeesus aloitti palveluksensa, paholainen kiusasi Häntä tarjoten Hänelle oikoumenē:n (ikumenin) hallitusvallan. Jeesuksen vastaus oli: "Kirjoitettu on: 'Sinun pitää kumartaman Herraa, sinun Jumalaasi, ja häntä ainoata palveleman'." Luuk. 4:8. Hän vahvisti sen, kun Hän sanoi: ”Antakaa keisarille, mikä keisarin on, ja Jumalalle, mikä Jumalan on.” Mark. 12:17. Todella, rakkaat veljet ja sisaret, kristityt eivät milloinkaan hyväksy sitä, minkä Hän on hylännyt.

Moderni ekumenia ennustuksissa

Ekumenia on ollut olemassa kautta aikojen, mutta moderni ekumenia liittyy viimeisten päivien ennustuksiin. Nykyaikainen ekumeeninen liike alkoi 1800-luvun lopulla ja 1900-luvun alussa, kun eri kristilliset kirkot alkoivat rukoilla ja työskennellä yhdessä uskontokuntarajojen yli. 1920-luvun loppuun mennessä oli perustettu useita edelläkävijäliikkeitä edistämään kirkkojen yhtenäisyyttä maailmanlaajuisesti.

Vuonna 1937 kirkon johtajat sopivat perustavansa Kirkkojen maailmanneuvoston (WCC), mutta toisen maailmansodan puhkeaminen viivytti sen virallista perustamista elokuuhun 1948 asti, jolloin edustajat 147 kirkosta kokoontuivat Amsterdamiin, Alankomaihin, perustamaan Kirkkojen maailmanneuvostoa.

Mikä on Kirkkojen maailmanneuvosto (WCC)? Se on 352 kirkon yhteisö yli 120 maasta, edustaen yli 580 miljoonaa kristittyä maailmanlaajuisesti.

Se on suurin ja kattavin monista järjestäytyneistä liikkeistä nykyaikaisen ekumeenisen liikkeen piirissä. Sen tavoitteena on kristillinen yhtenäisyys, mukaan lukien useimmat ortodoksiset kirkot, suuret määrät anglikaani-, baptisti-, luterilaisia, metodisti- ja reformoituja kirkkoja sekä monia yhtyneitä ja itsenäisiä seurakuntia. Vaikka suurin osa WCC:n perustaneista kirkoista oli eurooppalaisia ja pohjoisamerikkalaisia, nykyään sen jäsenkirkot sijaitsevat pääasiassa Afrikassa, Aasiassa, Karibialla, Latalalaisessa Amerikassa, Lähi-idässä ja Tyynellämerellä. Yhä useampi kirkko kaikilta mantereilta on liittynyt WCC:n ponnisteluihin kristillisen yhtenäisyyden puolesta.

”Kun Yhdysvaltain johtavat kirkkokunnat liittoutuvat tehostamaan yhteisiä

opinkappaleitaan ja taivuttavat valtion pakkokeinoin panemaan täytäntöön niiden määräykset ja tukemaan niiden laitoksia, silloin protestanttinen Amerikka on tehnyt roomalaiskatolisen pappisvallan kuvan, ja sen välttämättömäksi seuraukseksi tulee yhteiskunnallisten rangaistusten määrääminen toisin ajatteleville....

Kahden suuren erheen avulla, sielun kuolemattomuuden ja sunnuntain pyhyden, saatana kietoo ihmiset petoksiinsa. Edellinen laskee spiritualismin perustuksen, ja jälkimmäinen muodostaa Roomaan yhdistävän myötätunnon siteen. Yhdysvaltain protestantit tulevat ensimmäisinä ojentamaan kätensä kuilun yli tarttuakseen spiritualismin käteen; samoin he kurottautuvat Roomasta erottavan kuilun yli puristaakseen tuon vallan kättä; ja tämän kolmiliiton vaikutuksesta tämä maa seuraa katolisen kirkon jälkiä omantunnon oikeuksien polkemisessa.” ST. s. 443,575,

Ekumenia on yksi lopunajan merkki. Saatana käyttää sitä työskennelläkseen Jumalan lapsia vastaan. Siksi on hyvin tärkeää, että Jumalan seurakunnassa vallitsee yksimielisyys. Siinä meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen ylipapillinen rukous on äärettömän tärkeä. ”Mutta en minä rukoile ainoastaan näiden edestä, vaan myös niiden edestä, jotka heidän sanansa kautta uskovat minuun, että he kaikki olisivat yhtä, niinkuin sinä, Isä, olet minussa ja minä sinussa, että hekin meissä olisivat, niin että maailma uskoisi, että sinä olet minut lähettänyt.” Joh. 17:20,21.

Profetian Henki on lausunut tästä asiasta seuraavaa: ”Kun lähestymme viimeistä ahdinkoa, on äärimmäisen tärkeää, että yksimielisyys ja sopusointu vallitsee Herran välikappaleiden kesken. Maailma on täynnä melskettä, sotia ja eripuraisuutta. Mutta yhden voiman – paavinvallan – alaisina kansa liittyy yhteen vastustamaan Jumalaa Hänen todistajiensa muodossa. Sen liiton on lujittanut suuri luopio.” –*Testimonies for the Church*, vol. 7, p. 182.

”Suuren älyllisen pimeyden on osoitettu olevan suotuisaa paavinvallan menestykselle. Vielä tullaan näkemään, että suuren älyllisen valon päivä on yhtä suotuisaa sen menestykselle.” –*The Spirit of Prophecy*, vol. 4, p. 390.

Mikä vaikuttaa ekumenian taustalla?

”Niissä pyrkimyksissä, jotka nyt ovat käynnissä Yhdysvalloissa valtion tuen hankkimiseksi kirkon laitoksille ja perinnäistavoille, protestantit seuraavat paavilaisten jälkiä. Menevätpä pitemmällekkin; he avaavat oven katolisen kirkon pyrkimyksille saavuttaa protestanttisessa Amerikassa se ylivalta, minkä se on menettänyt vanhassa maailmassa.” ST. s. 561.

Aivan oikein, rakkaat veljet ja sisaret! Ekumeniaa koskeva ennustus on täyttymässä nopeasti, eivätkä monet ihmiset ymmärrä, mikä sen taustalla vaikuttaa. Vuosisatoja ennen pimeää keskiaikaa profeetta Danielille näytettiin Rooman kuolettavat teot: ”Minun katsellessani tuo sarvi ryhtyi sotaan pyhiä vastaan, ja se voitti heidät.” Jja tuhoaa maan mahtavia ja pyhien kansaa.” Dan. 7:21; 8:24. Tänä päivänä Rooma kutsuu noita marttyyrejä ”eronneiksi veljiksi” ja pyytää anteeksiantoa menneistä erheistään. Mutta onko Rooma todella muuttanut vaatimustaan ylivallan suhteen? Ei, se näyttölee ystävällistä ja jatkaa, kunnes saavuttaa takaisin menetetyt ylivaltansa.

”Rooman kirkko näyttää nyt maailmalle ystävällisiä kasvoja, peittäen puolustuksillaan kauheiden julmuuksiensa luettelon. Se on pukeutunut kristillisyyden pukuun, mutta on pohjimmaltaan muuttumaton. Kaikki menneinä aikoina vallinneet paavinvallan periaatteet ovat vieläkin voimassa. Se pitää yhä kiinni pimeimmiltä ajoilta perityistä opeista. Älköön kukaan pettäkö itseään. Paavinvalta, jota protestantit nyt ovat niin valmiit kunnioittamaan, on sama valta, joka hallitsi maailmaa uskonpuhdistuksen päivinä, jolloin Jumalan miehet henkensä menettämisen uhalla nousivat paljastamaan sen vääriä tekoja. Se on yhtä ylpeä ja ylimielinen kuin niinäkin aikoina, jolloin se hallitsi kuninkaita ja ruhtinaita ja vaati Jumalan etuoikeuksia. Sen henki ei nyt ole vähemmän julma ja omavaltainen kuin sinäkään aikana, jolloin se riisti ihmisiltä vapauden ja tappoi Korkeimman pyhiä.” ST. s. 559.

Historia kertoo, millaista "ekumeniaa" Rooma harjoitti muita uskontoja kohtaan, kun se käytti valtaa kaikkien vanhan maailman kansojen yli. Kukaan ei toiminut yhtä itsepintaisesti ja julmasti kuin Rooman valtakunta. Muistakaa, mitä tapahtui ristiretkien aikana, jotka Rooma käynnisti kaikkia niitä vastaan, joita se kutsui uskottomiksi, johtaen miljoonia kuolemaan, sekä Pyhän inkvisiton aikana, joka kidutti ja tappoi tuhansia "harhaoppisia" ympäri Eurooppaa. Historia toistaa itseään, kun Rooma käyttää ekumeniaa antaakseen lopullisen iskunsa.

”Paavinkirkko ei tule milloinkaan luopumaan erehtymättömyysvaatimuksestaan.... Jos poistettaisiin ne esteet, joita maalliset hallitukset nyt asettavat ja Rooma saisi jälleen entisen valtansa, niin pian sen tyrannius ja vainoaminen heräisivät uuteen eloon. ...

Rooman kirkko tekee kauaskantoisia suunnitelmia ja järjestää toimintansa niiden mukaan. Se käyttää kaikkia mahdollisia keinoja vaikutuksensa laajentamiseksi ja voimiensa lisäämiseksi, valmistautuessaan tuliseen ja

ratkaisevaan taisteluun maailman herruuden saavuttamiseksi, palauttaakseen jälleen vainon ja hävittääkseen kaiken, mitä protestanttisuus on saanut aikaan.” ST. s. 550,552.

Ilmestyskirjan 13. luku paljastaa, että lähitulevaisuudessa luodaan maailmanliitto, jota Yhdysvaltojen protestanttisuus johtaa ja joka yhdistyy paavinvaltaan, antaen sille takaisin sen ehdottoman vainoamisvallan, joka sillä oli keskiajalla. 15. jae osoittaa selvästi, että tämä valta ei ainoastaan puhu, vaan myös tappaa kaikki, jotka eivät sitä kumarra.

Kyllä, rakkaat veljet ja sisaret, elämme äärimmäisen tärkeitä hetkiä, jolloin seurakuntana meidän on valmistauduttava seisomaan totuuden puolella. Tänä Saatanana tekee kovasti työtä yhdistääkseen kaikki mahdolliset uskonnot, jotta hänellä olisi jälleen valta käsissään. Nykyään protestanttiset kirkot ja katolinen kirkko työskentelevät yhdessä ja järjestävät yhteisiä tapahtumia, mitä ei olisi voitu tapahtua vuosia sitten. Esimerkiksi joka vuosi protestantit, ortodoksit ja katoliset viettävät yhdessä Kristillisen yhtenäisyyden rukousviikkoa. Sen teeman valmistelee Katolisen uskon ja järjestyksen komissio sekä Paavillinen neuvosto kristillisen yhtenäisyyden edistämiseksi, ja se edistää syvempää yhteisöllisyyttä kirkkojen välillä paikallisella tasolla. Uskonnollisen vuoropuhelun tärkeys ja suhteet muihin uskontoihin sekä kirkkojen vastuu luomakunnan eheydestä ovat olleet ekumeenisen liikkeen tunnusmerkkejä.

Riippumatta siitä, millaisen ilmeen Rooma ottaa tänä päivänä ekumeenisessa vuoropuhelussaan tai kuinka houkuttelevana langenneet protestanttiset kirkot näkevät ekumenian, Jumalan seurakunnalla on vain yksi päämäärä, jota kohti se ponnistelee: taivaallinen Uusi Jerusalemi. Sillä on vain yksi Paimen – Jeesus Kristus. Ja sen päätöksiä ohjaa "Näin on kirjoitettu". Mitään liittoa, kosiskelua, siteitä, sopimuksia tai sitoumuksia ei voi olla sen ja maan valtojen välillä.

Varjelkoon Jumala meidät kaikesta ekumeenisesta toiminnasta, riippumatta siitä, kuinka houkuttelevata se vaikuttaa. Muistakaamme Jeesuksen rukous: ”En kuitenkaan pyydä, että ottaisit heidät pois maailmasta, vaan että varjelisit heidät pahalta.” Joh. 17:15. Säilyttäköön Jumala seurakuntansa, kun Hän valmistaa sitä Vapahtajan toista tulemusta varten! Aamen!

5. lukeminen

keskiviikkona 6. joulukuuta 2023

Amerikka Ilmestyskirjassa

D. Serban, Romania/Saksa

Rakkaat veljet, sisaret ja ajankohtaisen totuuden ystävät, meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen armossa lähestymme vuoden 2023 loppua. Meillä on paljon syitä lähestyä armoistuinta ja ilmaista kiitosta ja kiitollisuuttamme Jumalalle kaikesta, mitä Hän on meidän hyväksemme tehnyt. Ja kun uusi vuosi alkaa, meillä on suuri etuoikeus tutkistella elämäämme vakavassa rukouksessa ja tehdä uusi alku iankaikkiset asiat mielessämme – uudet arvot, uudet prioriteetit ja jalot tarkoitusperät.

Tervehdys, jonka Johannes osoitti seitsemälle Aasian alueella sijainneelle seurakunnalle, kuuluu kaikille Jumalan seurakunnille kaikkialla maailmassa: ”Jeesuksen Kristuksen armo ja rauha teille!” ”Hänelle, joka rakastaa meitä ja on verellään vapauttanut meidät synneistämme, hänelle, joka on tehnyt meidät kuningassuvuksi ja Jumalan, Isänsä, papeiksi, hänelle kunnia ja valta aina ja ikuisesti! Aamen.” Ilm. 1:5,6. Hyvä uutinen on se, että Jeesus Kristus rakastaa meitä vieläkin; ja Hänen verensä kautta meillä on lunastus, varjelus ja voittovoima näinä vaikeina aikoina.

Tämän lyhyen lukemisen tarkoituksena on on saavuttaa joitain oivalluksia Ilmestyskirjan 13. luvusta Raamatun ja profetian Hengen valossa ja nähdä ennustusten toteutuminen valmistautuessamme Herramme Jeesuksen Kristuksen toiseen tulemiseen. Tämä ei ole mikään uuvuttava tutkistelu tai sarja tulevista tapahtumista, vaan haluamme tarkastella Ilm. 13:11-17 jakeita historiallisesta, profeetallisesta ja teologisesta näkökulmasta. Katsoessamme ajan merkkejä meidän täytyy suhtautua todella vakavasti varoitukseen: ”Tehän tiedätte, mikä hetki on käsillä. Teidän on aika herätä unesta, sillä pelastus on nyt meitä lähempänä kuin silloin, kun meistä tuli uskovia.” Room. 13:11.

Rauha myrskyn aikana

Kun poliittisten tapahtumien myrsky lähestyy meitä, meidän ainoa toivomme on omata syvälinen suhde Jeesukseen Kristukseen. Hän on meidän rauhamme, ja Hän yksin voi antaa sisäisen rauhan, erilaisen kuin mitä maailma antaa. John Wesley, metodistiliikkeen perustaja, sai kokemuksen tästä matkustaessaan Amerikkaan ja tavatessaan herrnhutilaisia veljiä.

”Matkalla he kohtasivat rajuja myrskyjä; ja kun John Wesley joutui katsomaan kuolemaa silmästä silmään, hän tunsi ettei hänellä ollut vakuutusta rauhasta Jumalan kanssa. Saksalaiset sitävastoin ilmaisivat sellaista rauhaa ja luottamusta, joka oli hänelle vierasta....

Keskellä heidän jumalanpalveluksensa alkulaulua aallot syöksyivät laivan yli ja pirstoivat isonpurjeen kappaleiksi; vesi peitti laivan ja virtasi välikannelle, ikäänkuin suuri syvyys olisi meidät jo niellyt. Englantilaiset alkoivat kauheasti kirkua, mutta saksalaiset jatkoivat rauhallisesti lauluaan. Jälkeenpäin minä kysyin yhdeltä heistä: 'Etkö sinä pelännyt?' Hän vastasi: 'Jumalan kiitos, en.' Kysyin edelleen: 'Mutta eivätkö teidän vaimonne ja lapsenne pelänneet?' 'Eivät', hän vastasi ystävällisesti. 'Meidän vaimomme ja lapsemme eivät pelkää kuolemaa.'” ST. s. 247.

Sen jälkeen Wesleystä tuli ”jatkuva rauha” oleva uskova. Kaikkein vaikeimpina aikoina, jotka pian koittavat maailmalle, Jumalan armo ja Henki yksin suojelee Hänen lapsiaan. Kuten apostoli Paavali kirjoitti: ”Eihän Jumala ole antanut meille pelkuruuden henkeä, vaan voiman, rakkauden ja terveen harkinnan hengen.” 2. Tim. 1:7.

Profeetallinen vertauskuva

”Ja minä näin toisen pedon nousevan maasta, ja sillä oli kaksi sarvea niinkuin karitsan sarvet, ja se puhui niinkuin lohikäärme.” Ilm. 13:11.

Ymmärtääksemme paremmin ”toisen pedon” merkityksen, on tärkeää tietää ”ensimmäinen peto” ja tutkia Danielin kirjaa ja Ilmestyskirjaa tässä yhteydessä. ”Mikä kansakunta uudessa maailmassa vuonna 1798 kiinnitti maailman huomiota lupaavalla kehityksellään suuruutta kohti? ... Yksi ja vain yksi kansakunta vastaa ennustuksen yksityiskohtia; profetia viittaa ilmeisesti Amerikan Yhdysvaltoihin.” ST. s. 439.

Tänäpäivänä tiedetään hyvin, että ”tosiasia on, ettei mikään maa maailmanhistoriassa ole ollut niin hallitseva kulttuurin, talouden, teknologian alalla ja sotilaallisesti sitten Rooman valtakunnan.” – Charles Krauthammer, konservatiivikolumnisti, kommentoidessaan Yhdysvaltojen supervalta-asemaa New York Times -lehdessä. Lainaus teoksesta ”Rome, AD... Rome, DC?” The Guardian, 17. syyskuuta 2002.

”Nousevan maasta” tarkoittaa, että se oli samassa, uudessa, asumattomassa tai harvaan asutussa maassa. ”Näiden siirtokuntien väkiluku oli vuonna 1701 262 000, vuonna 1749 1 046 000 ja vuonna 1775 2 803 000.” –*Uriah Smith, Daniel and the Revelation*, p. 231

”Yhdysvaltojen nykyinen asukasluku on 336 067 997 perustuen

Worldometerin tulkintaan viimeisimmistä Yhdistyneiden kansakuntien tiedoista." –<https://www.worldometers.info/world-population/us-population/>. ”Jumala siunatkoon Amerikkaa” on tunnettu iskulause ja rukous. Mutta ennenkuin jatkamme, muistakaamme, että Jumala on rakkaus. Hän rakastaa koko maailmaa ja opettaa meitäkin tekemään samoin. Apostoli Paavali kirjoitti: ”Sillä se on hyvää ja otollista Jumalalle, meidän vapahtajallemme, joka tahtoo, että kaikki ihmiset pelastuisivat ja tulisivat tuntemaan totuuden.” 1. Tim. 2:3,4.

Kuin karitsa, mutta puhui kuin lohikäärme

Ilmestyskirjan 13. luvussa jokaisella sanalla ja lauseella on syvä merkitys, niinkuin ”kuin karitsa” ja ”puhui kuin lohikäärme”. Nämä kaksi ilmaisua kuvaavat ”persoonallisuuden” muutosta pedon merkin ja sen kuvan täyttämiseen tähtäävissä valmisteluissa. ”Kaksi sarvea niinkuin karitsan sarvet” viittaa Amerikan nousuun ja kehitykseen sen alussa, kun näytti, että sillä on vain vähän valtaa tai arvovaltaa. Kun protestantit kärsivät hirveitä vainoja Euroopassa, he muuttivat Amerikkaan saavuttaakseen unelmansa ”valtiosta, jossa ei olisi kuningasta, ja seurakunnasta, jossa ei olisi paavia.” Huomaamme myös, että ”toisen pedon” ”sarvissa ei ollut kruunuja, kuten Ilmestyskirjan 13:1 mainitseman ensimmäisen pedon sarvissa oli. Se viittaa siihen, että Amerikka on tasavalta. Sen lupaus uskonnollisesta ja kansalaisvapaudesta menneisyydessä houkutteli Amerikkaan monia ihmisiä eri puolilta maailmaa. Uskonnon- ja kansalaisvapaus ovat maailman suurimmat etuoikeudet ja kattavat kaksi tasavaltalaisuuden ja protestanttisuuden peruseriaatetta.

Kukaan ei voi kieltää Amerikan aikaansaamia suuria maailmanlaajuisia vaikutuksia. Yksi suurimmista on ollut se, että se tarjosi kotimaan niille, jotka olivat vainottuja Euroopassa. Aivan kuten Saksa on maa, jossa protestanttinen uskonpuhdistus vahvistui Martti Lutherin kaltaisten miesten johdolla, Yhdysvallat oli maa, jossa "Adventtiliike" kehittyi William Millerin, Sisar Ellen G. Whiten ja muiden johdolla.

"Kansakunta Jumalan alaisena" voi pysyä sellaisena vain niin kauan kuin sen hallitus tukee Raamatun protestanttisia periaatteita. Mutta näemme myöhemmin, mitä tapahtuu, kun tämä kansakunta puhuu kuin lohikäärme.

Suuria merkkejä, saa jopa tulenkin taivaasta lankeamaan

Joidenkin Ilmestyskirjan 13:13 tulkintojen mukaan Amerikka oli ensimmäinen valta (toivottavasti myös viimeinen, vaikka useammilla mailla

on ydinaseita) käyttääkseen "taivaasta lankeavaa tulta", kun Yhdysvallat pudotti atomipommit japanilaisiin kaupunkeihin Hiroshimaan ja Nagasakiin 6. ja 9. elokuuta 1945. Itse asiassa Saksan Der Spiegel -lehden erikoisnumeron etusivulla mainittiin Yhdysvaltojen ja sen liittolaisten hyökkäyksistä otsikolla "Kun tuli putoili taivaalta." Saattavatko nuo historian päivät toistua? Mitä ihmiskunta todella oppi tuosta surullisesta tapahtumasta historiassa? Olkoon tämä meille vakavana kehotuksena rukoilla enemmän ja enemmän, ja olkoon Herra kanssamme.

Edellä mainittu tulkinta tunnistaa Yhdysvaltojen arvovallan ja sotilaallisen voiman. Mutta sitten on toinen tulkinta, joka viittaa väärään uskonnolliseen herätykseen. Profetian Hengen mukaan ennen kuin todellinen herätys ja uskonpuhdistus ilmenee ajan lopulla ehtoosateen aikaan, Saatana matkii sitä väärillä uskonnollisilla herätyksillä. Viime vuosina on ilmennyt kielillä puhumista, profetoimista, vääriä Pyhän Hengen kasteita ja parantumisia. Kun Sisar Ellen G. White näki tällaisen asian adventtikirkossa, hän piti sitä armonajan lopun merkinä: "Sen, mitä olet kuvaillut tapahtuvan Indianassa, Herra on näyttänyt minulle tapahtuvan juuri ennen armonajan päättymistä. Jokainen outo asia tulee näytetyksi. Tulee olemaan huutoa, rummutusta, musiikkia ja tanssia. Järkevien olentojen aistit menevät niin sekaisin, ettei niihin voi luottaa, kun pitäisi tehdä oikeita päätöksiä. Ja sitä kutsutaan Pyhän Hengen liikutukseksi." –*Selected Messages*, vol. 2, p. 36

Kun näemme vääriä herätyksiä monissa maissa ympäri maailmaa, meidän täytyy kysyä itseltämme, mitä valmisteluja teemme saadaksemme aamusateen ja ehtoosateen. Ovatko meidän astiamme puhtaat, niin että Herra voi vuodattaa Henkensä?

Tarkastellessamme tätä samaa Sardeen seurakunnan aikaa, profetian Henki kirjoittaa seuraavasti: ”hän aiheuttaa sairautta ja onnettomuuksia, kunnes väkirikkaat kaupungit tulevat autioiksi ja hävitetyiksi. Hän on jo nyt toiminnassa käyttäen valtaansa onnettomuuksissa maalla ja merellä, suurissa tulipaloissa, hirmumyrskyissä, pelottavissa raesateissa, rajuilmoissa, tulvissa, pyörremyrskyissä, vuoksiaalloissa ja maanjäristyksissä. Hän hävittää kypsyvän sadon; nälkä ja kurjuus ovat seurauksena. Hän turmelee ilman kuolettavalla saasteella, ja tuhannet kuolevat ruttoon. Nämä vitsaukset tulevat yhä lukuisammiksi ja tuhoavammiksi.” ST. s. 576. Kuinka monia näistä merkeistä olemme nähneet aivan viime vuosina, ja kuinka toistuvasti?

Pedon merkki vastaan Jumalan sinetti

Aikojen kuluessa on spekuloitu paljon siitä, mikä on pedon merkki. On

esitetty ajatuksia, että se voisi olla mikrosiruimplantti, rokote, henkilökortti jne. Saadaksemme selkeän ymmärryksen asiasta voimme kysyä "pedolta", mikä sen arvovallan merkki on. Toinen tapa on selvittää, mikä on "Jumalan sinetti", ja päätellä siitä johtamalla, mikä "pedon merkki" on, koska se on vastakohta "Jumalan sinetille". Molemmat liittyvät kumartamiseen. Näin ollen se, milloin, mitä ja miten kumarramme, määrittelee sen, ketä me kumarramme.

Yksi adventistien opetuksen erottuvimmista kohdista on se, että neljännen käskyn sapatin on elävän Jumalan sinetti. Sapatin historia liitettynä pelastussuunnitelmaan kulkee läpi koko Raamatun paratiisista paratiisiin. Luemme Jumalan sinetistä tai merkistä: ”Myöskin sapatini minä annoin heille, olemaan merkkinä minun ja heidän välillään, että he tulisivat tietämään, että minä olen Herra, joka pyhitän heidät.” Hes. 20:12; katso myös jae 20. ”Sapatin pitämisen on julistettu olevan merkki Jumalan kansan uskollisuudesta.” *Testimonies for the Church*, vol. 8, p. 94.

”Jumalan lain sinetti on neljännessä käskyssä. Kymmenestä käskystä on tämä ainoa, joka esittää Lainsäätäjän sekä nimen että arvon. Se ilmoittaa, että hän on taivaan ja maan Luoja ja sen perusteella oikeutettu ennen kaikkia muita vaatimaan kunnioitusta ja palvelusta. Tämän käskyn ulkopuolella ei kymmenen käskyn laissa ole mitään, joka osoittaisi, mikä valta lain on antanut.” ST. s. 448,449.

Myöä sunnuntai on ”merkki”. ”Roomalaiskatolinen kirkko tunnustaa muuttaneensa sapatin. He pitävät sitä tosiasiaa hyveenä: ”Sunnuntai on arvovaltamme merkki... Kirkko on Raamatun yläpuolella, ja sapatin vieroitusta koskeva muutos on todiste siitä tosiasista.” – *The Catholic Record*, London, Ontario, Kanada, 1. syyskuuta 1923. Katso *Seventh-day Adventist Bible Commentary*, osa 7, s. 976.

Sunnuntain historiassa ensimmäinen sunnuntailaki annettiin keisari Konstantinus Suuren toimesta vuonna 321 jKr. Useimmat kristityt pitävät sunnuntaita viikon ensimmäisenä päivänä. Koska ennustettua sunnuntailain asetusta ei ole vielä annettu, "kukaan ei ole vielä saanut pedon merkkiä... Mutta kun annetaan määräys väärennetyn sapatin noudattamisesta, ja kolmannen enkelin voimakas huuto varoittaa ihmisiä kumartamasta petoa ja sen kuvaa, näkyy selvä linja väärennetyn ja oikean välillä. Silloin ne, jotka jatkavat rikkomuksessa, saavat pedon merkin." – *Evangelism*, s. 234, 235.

Pedon merkki

”Ja sille annettiin valta antaa pedon kuvalle henki, että pedon kuva

puhuisikin ja saisi aikaan, että ketkä vain eivät kumartaneet pedon kuvaa, ne tapettaisiin. Ja se saa kaikki, pienet ja suuret, sekä rikkaat että köyhät, sekä vapaat että orjat, panemaan merkin oikeaan käteensä tai otsaansa, ettei kukaan muu voisi ostaa eikä myydä kuin se, jossa on merkki: pedon nimi tai sen nimen luku.” Ilm. 13:15-17.

Ymmärtääksemme paremmin tämän asian, meidän täytyy tietää, kuka on ”ensimmäinen peto” (Ilm. 13:1-9), kuinka se toimii, ja miten se liittyy ”toiseen petoon” historiallisesti (jo ennen Konstantinusta ja aina meidän aikaamme saakka) yhdessä sunnuntailiikkeen kanssa Yhdysvalloissa ja muualla.

Mitä tarkoittaa, että ”kuvalle annetaan henki, että se puhuisi ja saisi aikaan”? Ja milloin se voi tapahtua? Muutamit profetian Hengen lainaukset voivat olla avuksi. ”Kun Yhdysvaltain johtavat kirkkokunnat liittoutuvat tehostamaan yhteisiä opinkappaleitaan ja taivuttavat valtion pakkokeinoin panemaan täytäntöön niiden määräykset ja tukemaan niiden laitoksia, silloin protestanttinen Amerikka on tehnyt roomalaiskatolisen pappisvallan kuvan, ja sen välttämättömäksi seuraukseksi tulee yhteiskunnallisten rangaistusten määrääminen toisin ajatteleville....

»Pedon kuva» esittää langenneen protestanttisuuden sellaista muotoa, joka kehittyi protestanttisten kirkkokuntien etsiessä maallisen vallan apua oppiensa täytäntöön panemiseen.... Jotta Yhdysvallat voisi tehdä pedon kuvan, täytyisi siellä uskonnollisen vallan siten ohjata yhteiskunnallista hallitusta, että kirkko voisi käyttää valtiovaltaa omien tarkoitustensa toteuttamiseen.” ST. s. 443,441.

”Kun Amerikka, uskonnonvapauden maa, yhdessä paavinvallan kanssa ryhtyy sortamaan ihmisten omaatuntoa pakottaen heidät pyhittämään väärää sapattia, saatetaan kaikkien maapallon maiden asukkaat seuraamaan sen esikuvaa.... Mutta sama ahdinko tulee kansallemme kaikkialla maailmassa.” Ta. 3, s. 370.

Miten se voi tapahtua? Meidän täytyy ottaa oppia historiasta. ”Kansallinen sunnuntailakiliike syntyi vuonna 1879; kongressi keskusteli sunnuntailaeista vuosina 1888 ja 1889. Vuonna 1888 esitetyn lakiehdotuksen kirjoittaja, senaattori Blair, julisti: 'Vain tasaisesti koostunut kansa voi olla suuri'... ”Vuodesta 1885 vuoteen 1896 adventistit viettivät yhteensä 1 438 päivää vankilassa ja 455 päivää tiejoukoissa sunnuntaityön vuoksi.” – Katso Dennis Pettibone, ”The Sunday Law Movement,” teoksessa The World of Ellen G. White, Gary Land, toim. Washington, DC: Review and Herald, 1987, s. 113-128.

Sisar Ellen G. Whiten ajoista lähtien "valmistelut etenevät, toiminnassa on liikkeitä, jotka johtavat pedon kuvan tekemiseen. Maan historian tapahtumat toteutuvat ennustusten mukaisesti näinä viimeisinä päivinä." – Review and Herald, 23. huhtikuuta 1889.

Ymmärryksemme pohjalta viimeisten päivien tapahtumien suhteen emme tiedä, koska sunnuntailaki tulee Yhdysvaltoihin; mutta sillä on maailmanlaajuinen vaikutus, joka ulottuu kaikkialle, ja sen mukana tulevat vainot. "Kaikkia, jotka kieltäytyvät noudattamasta tätä määräystä, rangaistaan yhteiskunnallisen lain mukaan, ja lopulta selitetään, että he ansaitsevat kuoleman." ST. s. 589. Ei ole helppoa ymmärtää kaikkia näitä tapahtumia, mutta niin pian kuin tälle ajalle kuuluvat ennustukset alkavat täytyä, ymmärrämme enemmän.

Mutta keskellä tämän maailman historian suurinta myrskyä voimme luottaa Herraan Jeesukseen, ja näidentapahtumien tullessa julistaa: "Ja sinä päivänä sanotaan: "Katso, tämä on meidän Jumalamme, jota me odotimme meitä pelastamaan; tämä on Herra, jota me odotimme: iloitkaamme ja riemuitkaamme pelastuksesta, jonka hän toi"." Jes. 25:9.

Kysymyksiä pohdittavaksi

1. Ilmestyskirjan 13. luvun ja sisar Ellen G. Whiten kirjoitusten valossa, mitä ennustuksia voimme odottaa toteutuviksi edessämme?
2. Kuinka arvostamme nyt olevaa vapauden aikaa, ja mitä teemme viedäksemme eteenpäin viimeistä varoitusta ympärillämme oleville ja maailmalle?
3. Millainen elämäntyyliimme on, kun odotamme ja joudutamme "Jumalan päivän tulemista"? 2. Piet. 3:12.

Loppupäätelmä

Monet Ilmestyskirjan 13:11-17 esitetyt lopunajan tapahtumat tapahtuvat juuri nyt. Pelastuksemme Jeesuksen Kristuksen kautta riippuu meidän valmistautumisestamme tutkistellen, rukoillen jakaen sanomaa. Erityinen siunaus on julistettu niille, jotka toimivat aktiivisesti sen hyväksi. "Autuas se, joka lukee, ja autuaat ne, jotka kuulevat tämän profetian sanat ja ottavat vaarin siitä, mitä siihen kirjoitettu on; sillä aika on lähellä!" Ilm. 1:3. Pyhän Hengen voima ja Jeesuksen armo ovat läsnä auttamassa kaikkia, jotka rukoilevat ja toimivat Jeesuksen pikaisen toisen tulemisen puolesta. Ilmestyskirja päättyy lupaukseen, joka on esitetty kolme kertaa sen viimeisessä luvussa: "Ja katso, minä tulen pian." "Katso, minä tulen pian."

”Hän, joka näitä todistaa, sanoo: ”Totisesti, minä tulen pian.” Rukoilkaamme mekin yhdessä: ”Tule, Herra Jeesus!” Ilm. 22:8,12,20. Aamen!

6. lukeminen

Perjantaina 8. joulukuuta 2023

Väärä profeetta

Y. Delgado, Peru/USA

Rakkaat Kristuksessa Jeesuksessa, kiitos Jumalalle, joka on armossaan auttanut meitä tähän päivään asti vanhurskauden oikealla käsivarrellaan. Ysi lopunajan merkeistä, joita on kuvattu Matteuksen 24. luvussa, on väärin profettojen ilmestyminen. Sen lisäksi Raamattu viittaa ennustuksissa kuvaannolliseen väärään profettaan.

Tässä lukemisessa tunnistamme tämän väärän profetaan ja katsomme, kuinka hän on toiminut kautta aikakausien. On tärkeää tunnistaa väärä profetta, joka on mainittu Ilm. 16:13. ”Ja minä näin lohikäärmeen suusta ja pedon suusta ja väärän profetaan suusta lähtevän kolme saastaista henkeä, sammakon muotoista.”

Profetta kutsuttiin palvelukseen

Aluksi tarkastelemme sitä, että oikea profetta Vanhassa testamentissa oli henkilö, jolle Jumala ilmaisi tahtonsa, ja joka toimi Hänen äänitorvena. Herran palvelija, sisar Ellen G. White, antoi seuraavan määritelmän: ”Ylevimmässä mielessä profetta oli henkilö, joka puhui suoranaisen innoituksen vaikutuksesta välittäen kansalle Jumalalta saamiaan sanomia.” EK. s. 46.

Profetaan vastuulliseen tehtävään vaaditaan Jumalan kutsu, ja se on hyvin tärkeä kohta, kun mietitään väärin profettojen olemassaoloa. Matt. 24:2: ssa oleva varoitus pitää sisällään sen tosiasian, että väärät kristukset ja väärät profetat ”tekevät suuria tunnustekoja ja ihmeitä” ja ”eksyttävät, jos mahdollista, valitutkin.” Lisäksi apostoli Paavali varoitti vaarasta, että joku saattoi julistaa itsensä profetaksi, vaikka Jumala ei ollut häntä kutsunut. ”Eikä kukaan sitä arvoa itselleen ota, vaan Jumala kutsuu hänet.” Hepr. 5:4.

Tarkastelemalla näitä jakeita yhdessä voimme nähdä ihmisen vaaran tulla eksytetyksi, vaikka hänellä olisi etuoikeutettu hengellinen asema, siksi tämä koskee jokaista uskovaa. Samoin on olemassa vaara, että ihminen luulee olevansa profetta, vaikka ei ole saanut Jumalan kutsun suomaa arvovaltaa

siihen.

Profeetan aitous

Ennenkuin voi tunnistaa väärän profeetan, on tärkeää olla selvillä oikean profeetan tunnusmerkeistä. Niitä on neljä. Ensimmäinen raamatullinen todistus on Jes. 8:20: ”Pysykää laissa ja todistuksissa.” Profeetta Jesajan mukaan, jos tämä perustodiste puuttuu ”ei heillä aamunkoittoa ole”. Jes. 8:20. ”Ja profeettain henget ovat profeetoille alamaiset.” Syynä on, ”sillä ei Jumala ole epäjärjestyksen, vaan rauhan Jumala.” 1. Kor. 14:32,33. On ilmeistä, että aidon profeetan tapauksessa hänen opetuksensa ovat sopusoinnussa häntä edeltävien profeettojen opetuksen kanssa.

Toinen ehto on, että hänen profetiansa toteutuvat, kuten on sanottu Jer. 28:9: ”Mutta se profeetta, joka ennustaa rauhaa, tunnetaan siitä, että hänen sanansa toteutuu, profeetaksi, jonka Herra totisesti on lähettänyt.” Kolmas aidon profeetan tunnusmerkki on hänen rehellisyytensä ja uskollisuutensa Kristukselle ja Hänen lihaksitulemiselleen, kuten on sanottu 1. Joh. 4:2,3: ”Tästä te tunnette Jumalan Hengen: jokainen henki, joka tunnustaa Jeesuksen Kristukseksi, lihaan tullee, on Jumalasta; ja yksikään henki, joka ei tunnusta Jeesusta, ei ole Jumalasta; se on antikristuksen henki, jonka olette kuulleet olevan tulossa, ja se on jo nyt maailmassa.”

Neljäs todiste, joka vahvistaa ihmisen profeetaksi, on hänen elämänsä ja tekonsa. ”Niin te siis tunnette heidät heidän hedelmistään.” Matt. 7:20. Kun ihmisellä on suhde Jumalaan ja hän tuntee Hänen totuuden sanansa, se tekee elämästä pyhää ja pyhitettyä. Tämän kuuliaisuuden ja hurskaan elämän todistus Jehovan pelossa ilmaisee, että profeetalla on arvovalta ja että hänen opetuksensa ovat oikeita. ”Eihän orjantappuroista koota viinirypäleitä eikä ohdakkeista viikunoita? Näin jokainen hyvä puu tekee hyviä hedelmiä, mutta huono puu tekee pahoja hedelmiä.” Toisin sanoen oikean profeetan elämä ja teot ovat yhdenmukaiset jumalallisten periaatteiden kanssa.

Kristu, oikea profeetta

Raamatussa Jeesus Kristus tunnistettiin Profeetaksi. ”Profeetan minä olen herättävä heille heidän veljiensä keskuudesta, sinun kaltaisesi, ja minä panen sanani hänen suuhunsa, ja hän puhuu heille kaikki, mitä minä käsken hänen puhua.” 5. Moos. 18:18. Ja Uusi testamentti vahvistaa, että Jerusalemissa Jeesus tunnustettiin kunniakkaaksi profeetaksi Hänen riemukulkuessaan. ”Niin kansa sanoi: ”Tämä on se profeetta, Jeesus, Galilean Nasaretista.”” Matt. 21:11.

Samoin apostoli Johanneksen innoitetut sanat, Jeesuksen ruokittua kansanjoukot ohraleivillä ja pienillä kaloilla tehden ne moninkertaisiksi, sisältävät vakuuttavan vahvistuksen: ”... Tämä on totisesti se profeetta, joka oli maailmaan tuleva” Joh. 6:14. Sisar Ellen G. White kirjoitti, että apostoli Paavali ”osoitti, kuinka Mooses oli ilmoittanut Israelille, että Kristus olisi se Profeetta, jota heidän piti kuuleman. Kaikki profeetat olivat todistaneet, että hän olisi Jumalan suuri parannuslääke syntiin, Syytön, joka olisi ottava päälleen syyllisten synnit.” ApT. s. 344.

Kuka oli väärä profeetta historiassa?

Nyt, kun olemme tunnistanee Kristuksen oikeaksi profeetaksi, väärän profeetan voi tunnistaa vastakkainasettelun avulla, sillä häntä ei ole kutsuttu laillisesti. Uskonpuhdistaja Martti Luther kirjoitti niistä, jotka eivät ole kutsuttuja. ”Kun Paavali puhuu niistä, jotka ovat kutsuttuja 'ihmisten toimesta', ymmärrän sen tarkoittavan niitä, joita ei ole lähettänyt Jumala eikä ihminen, vaan jotka menevät minne haluavat ja puhuvat omasta puolestaan...

Kun Paavali puhuu niistä, jotka ovat 'ihmisten kutsumia', ymmärrän sen tarkoittavan niitä, joilla on jumalallinen kutsu, joka on jaettu heille muiden henkilöiden kautta.... Paavali julistaa, että väärät apostolit eivät olleet kutsuttuja tai lähetettyjä ihmisten, eikä ihmisen taholta. Enimmillään he voivat väittää, että muut ihmiset ovat lähettäneet heidät..” – Selitys Galatalaiskirjeeseen [1519], luku 1.

Väärälle profeetalle tunnussomaista on petos. ”Te olette isästä perkeleestä... Hän on ollut murhaaja alusta asti, ja totuudessa hän ei pysy, koska hänessä ei totuutta ole. Kun hän puhuu valhetta, niin hän puhuu omaansa, sillä hän on valhettelija ja sen isä.” Joh. 8:44. Siten hän väärentää totuuden ja sekoittaa siihen valhetta; hän käyttää totuutta yrittäessään esittää itsensä oikeana.

Menemme takaisin Eedeniin, missä pettäjä esitteli itsensä Eevalle hyväntekijänä, hän ei paljastanut Eevalle tarkoitustaan, joka oli – ja vieläkin on – saada ihmiskunta olemaan luottamatta ”lujemmin ... profeetalliseen sanaan”. 2. Piet. 1:19. Kun hän sanoi: ”Ette suinkaan kuole; vaan Jumala tietää, että sinä päivänä, jona te siitä syötte, aukenevat teidän silmänne, ja te tulette niinkuin Jumala tietämään hyvän ja pahan.” (1. Moos. 3:4,5), hän paljasti pahan luonteensa Jumalan vihollisena mustamaalaten ja alentaen Herran pyhää luonnetta ja valehdellen. Väärä profeetta edustaa ”suurta lohikäärmettä, sitä vanhaa käärmettä, jota perkeleeksi ja saatanaksi kutsutaan, koko maanpiirin villisijää...” Ilm. 12:9.

Värän profeetan nouseminen

Apostoli Paavali varoitti 2. Tess. 2:3,7: ”Älkää antako kenenkään vietellä itseänne millään tavalla. Sillä se päivä ei tule, ennenkuin luopumus ensin tapahtuu ja laittomuuden ihminen ilmestyy, kadotuksen lapsi,... Sillä laittomuuden salaisuus on jo vaikuttamassa.”

Herran palvelija esitti kaksi kysymystä, jotka auttavat tunnistamaan lankeemuksen kehityksen. ”Mikä oli suuren luopumuksen alkusyyinä? Miten kirkko ensin luopui evankeliumin yksinkertaisuudesta?” Ja vastaus oli: ”Siten, että se mukautui pakanallisiin tapoihin, helpottaakseen pakanain kääntymistä kristinuskoon....Luopumalla Herrasta ja liittymällä pakanoihin juutalainen seurakunta tuli avioliiton rikkojaksi. Etsimällä maallisten valtain tukea Rooma turmeli itsensä samalla tavalla ja saa samanlaisen tuomion.” ST. s. 384,388.

Samoin sisar White siteerasi seuraavaa lausuntoa Robert Robinsonin teoksesta *Ecclesiastical Researches* sivulta 51: ”Mutta »toisen vuosisadan lopulla useimmat seurakunnat omaksuivat uuden muodon. Alkuperäinen yksinkertaisuus katosi; ja kun vanhat opetuslapset kuolivat, heidän lapsensa yhdessä äsken kääntyneiden kanssa huomaamatta astuivat heidän tilalleen ja antoivat asialle uuden muodon.»” ST. s. 388.

Neljännän vuosisadan alkuun mennessä kirkko nautti tietynlaista suvaitsevaisuuspolitiikkaa Rooman keisarin Konstantinuksen taholta, joka, otettuaan valtaistuimen haltuunsa Licinius Augustuksen kanssa vuonna 313, antoi Milanon ediktin, joka heijasteli myönnytyksiä, jotka helpottivat kirkon ja valtion lähestymistä. ”Kun minä, Constantinus Augustus, samoin kuin minä, Licinius Augustus, tarkastelimme kaikkea, mikä liittyi julkiseen hyvinvointiin ja turvallisuuteen, me ajattelimme, että muun muassa niiden sääntöjen, jotka koskivat Jumaluuden kunnioittamista, tulisi ehdottomasti olla ensimmäisiä, jotta voisimme myöntää kristityille ja muille täyden valtuuden noudattaa sitä uskontoa, jonka kukin valitsisi... Ja näin tällä terveellä neuvolla ja oikeamielisellä määräyksellä ajattelimme järjestää, ettei keneltäkään evättäisi mahdollisuutta antaa sydämensä kristillisen uskonnon noudattamiselle, sille uskonnolle, jonka hän itse parhaaksi katsoisi...” – ”Milanon edikti,” *Internet History Sourcebooks: Medieval Sourcebook*.

Kirkon ja valtion lähentyminen vahvisti luopumuksen, kuten seuraavassa innoitetussa lausunnossa kuvataan: ”Kirkon ja valtiovallan sekoittuminen edustaa rautaa ja savea. Tämä liitto heikentää kaikkien kirkkojen voimaa. Kirkon voiman lisääminen valtiovallan avulla tuottaa pahoja seurauksia.” – *Manuscript Releases*, vol. 1, p. 51.

”Kun kristinusko sai osakseen maallisten hallitsijain suosion ja tuen, sen ottivat nimellisesti vastaan suuret joukot. Mutta »monet näistä ulkonaisesti kristinuskoon kääntyneistä jäivät todellisuudessa pakanoiksi ja varsinkin salassa he palvoivat epäjumaliaan.» –Gavazzi, *Lectures*, p. 278 ” ST. s. 388.

Sitten, 7. maaliskuuta 321 asetettiin ensimmäinen sunnuntailaki, joka vaati työnteon lopettamisen kunnioitettavana auringonpäivänä ja viettämään sunnuntaita lepopäivänä.

Vuonna 325 pidettiin ekumeeninen kirkolliskokous, jossa perustettiin yleinen uskontunnustus, joka synnytti monenlaisia harhaoppeja, kuten pääsiäinen sunnuntaina ja kirkon osallistuminen politiikkaan ja valtion asioihin. Epäilemättä se oli strategia, jossa tehtiin 180 asteen käänös, tekemällä perinteestä auktoriteetti, jonka mukaan kirkko ”opettaa oppeja, jotka ovat ihmiskäskyjä”. Matt. 15:9.

”Mutta kun vaino lakkasi, ja kristinusko sai astua kuninkaiden kartanoihin ja palatseihin, se vaihtoi Kristuksen ja apostolien nöyrän yksinkertaisuuden pakanallisten pappien ja hallitsijoiden ylpeään komeuteen, ja Jumalan vaatimusten sijaan se asetti inhimilliset teoriat ja perinnäissäännöt....

Minkä minä teille sanon, sen minä sanon kaikille: valvokaa.» Mark. 13: 37. Pimeys näytti tulevan yhä tiheämmäksi. Kuvien palvonta tuli yhä yleisemmäksi. Kynttilöitä poltettiin kuvien edessä ja niitä rukoiltiin. Mitä kummallisimpia ja taikauskoisimpia tapoja oli vallalla.... Tuo jättiläismäinen väärän uskonnon järjestelmä on saatanan voiman mestarinäyte — mahtava muistomerkki hänen pyrkimyksistään asettua valtaistuimelle hallitsemaan maailmaa oman tahtonsa mukaisesti.... »laittomuuden salaisuus» suoritti petollista ja häpeällistä työtään lisäten voimaansa ja vaikutusvaltaansa ihmismielten yli.” ST. s. 52,60,52.

Väärä profeetta ja laittomuuden salaisuus

”Mutta myös valheprofeettoja oli kansan seassa, niinkuin teidänkin keskuudessanne on oleva valheenopettajia, jotka salaa kuljettavat sisään turmiollisia harhaoppeja, kieltävätpä Herrankin, joka on heidät ostanut, ja tuottavat itselleen äkillisen perikadon.” 2. Piet. 2:1.

”Eikö sama kehitys ole tapahtunut melkein jokaisessa uskonnollisessa yhdyskunnassa, joka nimittää itseään protestanttiseksi? Kun niiden perustajat, joita elähytti todellinen uudistuksen henki, kuolivat, tulivat heidän seuraajansa heidän tilalleen ja antoivat asialle uuden muodon....

”Te avionrikkokat, ettekö tiedä, että maailman ystävyys on vihollisuutta Jumalaa vastaan? Joka siis tahtoo olla maailman ystävä, siitä tulee Jumalan

vihollinen.” Jaak. 4;4. ”Miten pelottavassa määrässä Kristuksen seuraajiksi tunnustautuvat rakastavatkaan nykyään maailman ystävyyttä, joka on »vihollisuutta Jumalaa vastaan!»... Babylonia kutsutaan »porttojen äidiksi». Sen »tyttörieni» täytyy olla kirkkokuntia, jotka pitävät kiinni sen opeista ja perimätiedoista ja seuraavat sen esimerkkiä, uhraamalla totuuden ja Jumalan hyväksymisen, voidakseen asettua laittomaan yhteyteen maailman kanssa.” ST. s. 388,386.

”Näin Saatana anastaa itselleen Jumalan oikeudet. Synnintekijä istuu Jumalan istuimella julistaen olevansa Jumala ja toimien, kuin olisi Jumalaa korkeampi.” Maranata, s. 208.

Väärä profeetta ja pedon kuva

Ilmestyskirjan 13:15 Johannes kirjoitti, että ”sille annettiin valta antaa pedon kuvalle henki”, mikä osoittaa suhteen, joka on ensimmäisen ja toisen pedon välillä. Protestanttisuus oli juovuksissa pyhien verestä hyväksyessään paavinvallan oppeja. ”Tämä vääryyden viini on tehty vääristä opeista, kuten sielun luonnollinen kuolemattomuus, pahojen iankaikkinen kidutus, Kristuksen olemassaolon kieltäminen ennen Hänen syntymäänsä Beetlehemissä, viikon ensimmäisen päivän puolustaminen ja korottaminen pyhäksi päiväksi yli Jumalan lain.” –*Review and Herald*, September 12, 1893.

Ilmestyskirjan 13. luvun valossa ensimmäinen peto on Rooman paavinvalta, ja toinen peto kuvaa Yhdysvaltoja ja sen hallituksen politiikkaa. Sama luku osoittaa yhdysiteen pedon kuvan ja Yhdysvaltojen välillä. Kun on totta, että tämä protestanttinen maa tukee ensimmäistä petoa siviilivallallaan, on myös selvää, että Yhdysvalloissa vallalla oleva protestanttisuus on väärä profeetta, sillä se on langennut opettamalla puhujankorokkeiltaan Rooman oppeja.

”Pedon kuva’ esittää langenneen protestanttisuuden sellaista muotoa, joka kehittyy protestanttisten kirkkokuntien etsiessä maallisen vallan apua oppiensa täytäntöön panemiseen.” Maranata s. 184.

Niin, mikä suhde pedon kuvalla on väärään profeettaan? ”Ja se käyttää kaikkea ensimmäisen pedon valtaa sen nähden ja saattaa maan ja siinä asuvaset kumartamaan ensimmäistä petoa, sitä, jonka kuolinhaava parani.” Ilm. 13:12. Kuka on siis väärä profeetta? Pedon kuva.

Nämä kaksi vertauskuvaa – pedon kuva ja väärä profeetta – johtavat suoraan Yhdysvaltoihin. Toinen viittaa hallitusjärjestelmään, ja toinen viittaa uskonnolliseen, protestanttiseen järjestelmään. Väärän profetaan

ilmeneminen nähdään paavinvallan tukemisena ja kristillisen uskon väärentämisenä. ”Se protestanttisissa maissa esitetty väite, että katolilaisuus nyt eroaa protestanttisuudesta vähemmän kuin ennen, ei ole aiheeton. Muutos on tapahtunut, mutta ei roomalaisessa kirkossa. Katolilaisuus on kyllä suuressa määrin nykyisen protestanttisuuden kaltaista, mutta syynä on se, että protestanttisuus on niin suuresti rappeutunut uskonpuhdistajien ajan jälkeen.” ST. s. 559.

Profeetta on puhemies, joka puhuu toisen puolesta, joten väärä profeetta puhuu ensimmäisen pedon puolesta, jolle ”lohikäärme antoi ... voimansa ja valtaisuimensa ja suuren vallan.” Ilm. 13:2. Mikä antaa valtakunnalle voiman? Protestanttisuus, voima, joka tunnustaa omaavansa karitsan luonteenlaadun ja hengen ja olevansa liittynyt taivaaseen, puhuu lohikäärmeen äänellä. Sitä liikuttaa alhaalta tuleva voima.” –*Letter* 232, 1899.

Mitä väärä profeetta tekee viimeisinä päivinä?

Pedon ja väärän profeetan voiman käyttö tapahtuu selvemmin, kun kirkko pyrkii kannattamaan maallista valtaa ja täydellisesti kontrolloimaan sitä. ”Jotta Yhdysvallat voisi tehdä pedon kuvan, täytyisi siellä uskonnollisen vallan ohjata yhteiskunnallista hallitusta, että kirkko voisi käyttää valtiovaltaa omien tarkoitustensa toteuttamiseen.” Maranata s. 184.

Mitä sitten tapahtuu väärälle profeetalle? ”Joissakin niistä, jotka sanovat olevansa Jumalan lapsia, vaikuttaa lohikäärmeen henki. He sanovat olevansa nöyriä ja alistuvia, mutta puhuvat ja säättävät lakeja saatanan hengessä ja osoittavat teoillaan olevansa aivan muuta kuin mitä väittävät.” Maranata s. 208.

Se osoittaa, että väärä profeetta ja pedon kuva toimivat yhdessä saadakseen suuremman vallan. ”Kirkon ja valtion viranomaiset tulevat yksissä neuvoin houkuttelemaan, taivuttamaan tai pakottamaan kaikkia kansanluokkia kunnioittamaan sunnuntaita.” ST. s. 578.

Se huipentuu sunnuntailain pakottamiseen. ”Kun protestanttiset seurakunnat hylkäävät Raamatun selvät todisteet Jumalan lain puolesta, ne haluavat vaientaa sellaiset, joiden uskoa ne eivät voi kumota Raamatulla. Ne sulkevat silmänsä siltä tosiasialta, että tämä menettelytapa johtaa niiden vainoamiseen, jotka omantuntonsa tähden kieltäytyvät muiden kristittyjen tavoin tunnustamasta paavillisen sapatin oikeutusta.” ST. s. 578.

Yksi työkalu, jota käytetään suostutteluun ja pettämiseen on merkkien ja suurten ihmeiden suorittaminen, ”sillä ne ovat riivaajain henkiä, jotka tekevät ihmeitä; ne lähtevät koko maanpiirin kuningasten luo kokoamaan heidät

sotaan...” Ilm. 16:14. Näiden ihmeiden tarkoitus on saada ihmiset kumartamaan ensimmäistä petoa. ”Ja se villitsee maan päällä asuvaliset niillä ihmeillä, joita sen sallittiin tehdä pedon nähden; se yllyttää maan päällä asuvaliset tekemään sen pedon kuvan, jossa oli miekanhaava ja joka virkosi.” ”Ja se käyttää kaikkea ensimmäisen pedon valtaa sen nähden ja saattaa maan ja siinä asuvaliset kumartamaan ensimmäistä petoa...” Ilm. 13:14,12.

Sillä väärä profeetta on osa pahojen henkein vahvistamaa kolmiliittoa täyttääkseen tarkoituksensa. ”Ja minä näin lohikäärmeen suusta ja pedon suusta ja väärän profetaan suusta lähtevän kolme saastaista henkeä, sammakon muotoista.” Ilm. 16:13 ”Kun protestanttisuus ojentaa kätensä yli kuilun tarttuakseen Rooman vallan käteen, kun se kurottautuu yli syvyyden lyödäkseen kättä myös spiritismin kanssa, ja kun maamme tämän kolminkertaisen liiton vaikutuksesta hylkää kaikki ne perustuslakinsa periaatteet, joihin sen protestanttinen ja tasavaltalainen hallitusmuoto pohjautuu, ja kun se ryhtyy toimiin paavillisten valheiden ja petosten levittämiseksi, silloin tiedämme, että saatanan hämmästyttävän toiminnan aika on tullut ja loppu on lähellä.

Kahden suuren erheen avulla, sielun kuolemattomuuden ja sunnuntain pyhyuden, saatana kietoo ihmiset petoksiinsa. Edellinen laskee spiritismin perustuksen, ja jälkimmäinen muodostaa Roomaan yhdistävän myötätunnon siteen. Yhdysvaltain protestantit tulevat ensimmäisinä ojentamaan kätensä kuilun yli tarttuakseen spiritismin käteen; Samoin he kurottautuvat Roomasta erottavan kuilun yli puristaakseen tuon vallan kättä; ja tämän kolmiliiton vaikutuksesta tämä maa seuraa katolisen kirkon jälkiä omantunnon oikeuksien polkemisessa....

'Pedon kuva' esittää langenneen protestanttisuuden sellaista muotoa, joka kehittyy protestanttisten kirkkokuntien etsiessä maallisen vallan apua oppiensa täytäntöön panemiseen.” Maranata s. 207,184.

Raamattu kutsuu niitä ”riivaajain hengiksi”. ”Usein riivaajain henget esiintyvät rakkaina sukulaisina tai ystävinä ja esittävät heille mitä vaarallisimpia harhaoppeja. Nämä vierailijat vetoavat meidän hellimpiin tunteisiimme ja tekevät ihmeitä väitteittensä tueksi.” Maranata s. 182.

On kaksi asiaa, jotka väärä profeetta tekee. Hän yrittää pelotella ihmisiä ja saada heidät kieltämään uskonsa Jumalaan vaatimalla väärän sapatin pitämistä, toiseksi, hän pettää jokaisen, jonka vain pystyy, väärillä ihmeteoilla ja ihmeillä. ”Kun spiritualismi nyt entistä tarkemmin jäljittelee aikamme nimikristillisyyttä, sillä on myös entistä suurempi pettämisen- ja kietomisvoima. Asiain nykyisen järjestyksen mukaan itse saatanakin on kääntynyt. Hän

haluaa esiintyä valkeuden enkelinä. Spiritualismin välityksellä tehdään ihmeitä; sairaita parannetaan ja monia muita kieltämättömiä ihmetekoja saadaan aikaan.” ST. s. 575.

Loppuyhteenvedo

Jumalan kansan täytyy pitää kiinni Kaikkivaltiaan kädestä ja pysyä lujana, sillä väärä profeetta käyttää kaikkia mahdollisia keinoja tuhotakseen heidät. ”Mutta Jumala tulee omistamaan maan päällä kansan, joka pitää Raamattua ja yksin Raamattua kaikkien oppien mittapuuna ja kaikkien uudistusten pohjana.... Ennen kuin hyväksymme mitään oppia tai määräystä, on sen tueksi vaadittava selvä »Näin sanoo Herra» ” ST. s. 581,582.

Seuraava Psalmi antaa voimallisen syyn tutkistella Jumalan sanaa omistautuen: ”Minä kätken sinun sanasi sydämeeni, etten tekisi syntiä sinua vastaan.” Ps. 119:11. Jeesus lupasi Joh. 14:26 ”Mutta Puolustaja, Pyhä Henki, jonka Isä on lähettävä minun nimessäni, hän opettaa teille kaikki ja muistuttaa teitä kaikesta, minkä minä olen teille sanonut.”

Kääntykäämme rukouksessa Jeesuksen puoleen, joka on meidän ainoa turvamme, sillä armonsa kautta Hän varjelee sielun loppuun asti. Kun lähestymme tämän vuoden loppua, uudistakaamme sitoumuksemme pysyä uskollisina Herralle. ”Lopuksi, vahvistukaa Herrassa ja hänen väkevyytensä voimassa.” Ef. 6:10. Se on myös minun toivoni ja rukoukseni! Aamen!

7. lukeminen

sapattina 9. joulukuuta 2023

Jäännösseurakunta

T. Petkov, Bulgaria/USA

Kunniakas kuva Jumalan puhtaasta seurakunnasta on esitetty Raamatussa vertauskuvalla valkoiseen pukeutuneesta naisesta. ”Ja näkyi suuri merkki taivaassa: vaimo, vaatetettu auringolla, ja kuu hänen jalkojensa alla, ja hänen päässään seppeleenä kaksitoista tähteä.” Ilm. 12:1. ”Kyllä, todellinen apostolinen seurakunta, joka on niin pitkään ollut kätkettynä ja hajallaan, tulee jälleen näkyväksi maan päällä. Herra on sen puhunut, ja Hän tekee sen työn. Seurakunta erottuu sillä, että se pitää Jumalan käskyt ja sillä on Jeesuksen Kristuksen todistus. Se on kunniakas seurakunta – se on palannut erämaasta, se näkyy jälleen auringolla vaatetettuna. Se käy ankaraa taistelua 'tässä

pimeydessä hallitsevia maailmanvaltiaita vastaan', mutta Herra ilmestyy vapauttamaan sen; ja se seisoo Siionin vuorella Karitsan kanssa, ja sillä on Jumalan harput.” –*Advent Review, and Sabbath Herald*, vol. 25, February 21, 1865, p. 99.

Ennenkuin seurakunta saavuttaa tämän kunniakkaan tilan, se käy läpi monia ankaria koettelemuksia, vainoja ja vihollisen hyökkäyksiä. Profeetallinen sana varoittaa, että lopun aikana nousee vääriä profeettoja ja opettajia. Vihollinen käyttää hallituksia vainoamaan seurakuntaa; ja missä tänään vallitsee demokratia – uskonnon vapaus – siellä tulee olemaan rajoituksia ja vainoa.

Muistakaa, kuinka nopeasti tilanne muuttui, kun COVID-19 virus alkoi tartuttaa tuhansia ihmisiä. Äkkiä monissa maissa otettiin käyttöön matkustusrajoituksia ja määräyksiä pysyä kotona. Mielenosoituksia ei saanut järjestää. Perustuslakeja, jotka takasivat vapauden, ei muutettu, mutta ihmisoikeuksia ja vapautta rajoitettiin sellaisella ankaruudella, että se tuo mieleen toisen maailmansodan. Raamattu sanoo: ”Ja silloin monet lankeavat pois, ja he antavat toisensa alttiiksi ja vihaavat toinen toistaan.” ”Ja sentähden, että laittomuus pääsee valtaan, kylmenee useimpien rakkaus. Mutta joka vahvana pysyy loppuun asti, se pelastuu.” Matt. 24:10,12,13.

Taisteleva seurakunta

Seulonnan ja koetuksen aikaa kutsutaan seurakunnan taistelun ajaksi. ”...Ja lohikäärme seiso i synnyttämäisillään olevan vaimon edessä nielläkseen hänen lapsensa, kun hän sen synnyttäisi.” Ilm. 12:4. Suuri taistelu, joka alkoi taivaassa, jatkui maan päällä, missä hyvä ja paha kohtaavat toisensa hirvittävässä yhteenotoissa. Seurakunta on Jumalan puolella taisteleva voima. ”Sillä meillä ei ole taistelu verta ja lihaa vastaan, vaan hallituksia vastaan, valtoja vastaan, tässä pimeydessä hallitsevia maailmanvaltiaita vastaan, pahuuden henkiolentoja vastaan taivaan avaruuksissa. ” ”Ja syytyi sota taivaassa: Miikael ja hänen enkelinsä sotivat lohikäärmettä vastaan; ja lohikäärme ja hänen enkelinsä sotivat,...” Ef. 6:12; Ilm. 12:7.

Taisteleva seurakunta ei ole täydellinen. Kaikki uskovat ja jäsenet ovat pyhitysprosessissa, taistelevat uskon hyvää taistelua, häviten ja voittaen, kaatuen, mutta nouseen jälleen taistelemaan voitosta. ”Sillä seitsemästi vanhurskas lankeaa ja nousee jälleen, mutta jumalattomat suistuvat onnettomuuteen.” Snl. 24:16. ”Vanhurskas” nousee ylös uudelleen ja uudelleen. Hän ei koskaan luovuta, vaan jatkaa taistelua ja oppimista, saaden uusia kokemuksia ja alistuen Henngen johdatettavaksi.

Muistan, kun eräs sisar saatuaan raamattutunteja taisteli kovin tullakseen kasvissyöjäksi. Eräänä sapattina hän kertoi kokemuksensa. Kuukauteen hän ei syönyt lihaa valmistautuakseen kasteelle. Eräänä päivänä hän kulki lihakaupan ohi ja näki makkarat roikkumassa hyllyköissä. Hänellä oli kiusaus ruokahalunsa kanssa, ja hän meni kauppaan, otti makkaran, osti sen ja lähti kotiin aikomuksenaan syödä sen. Kuitenkin ennenkuin pääsi kotiin, hänen voimansa loppuivat. Hän astui taloon sisälle, otti makkaran paketista ja söi sen. Mutta hän sanoi, että se oli viimeinen kerta hänen elämässään, kun hän söi lihaa. Hän oli niin häpeissään siitä, mitä oli tehnyt, että hän rukoili Jumalaa ja sai voiton, mikä teki hänet valmiiksi kasteelle. Monesti hän muisti tuon taistelun ja todisti parantuneesta terveydestään ja ilosta tultuaan kasvissyöjäksi. Tämä on vain yksi monista samankaltaisista kokemuksista, joita Jumalan kansa on saanut matkalla taivaan valtakuntaan.

Älkää masentuko taistelukokemustenne aikana. Nouskaa ylös ja jatkakaa matkaa. Herralla on parannus niille, jotka ovat sairaita, ei niille, jotka ovat terveitä. Hän tuli pelastamaan syntisiä, ei itsevanhurskaita. Jotta olisimme osa jäännöstä, meidän täytyy olla riippuvaisia Kristuksen vanhurskaudesta, voimasta ja pelastuksesta.

Elia hengessä ja voimassa

Profeetta Malakia ennusti Johanneksen tehtävän: ”Katso, minä lähetän teille profeetta Elia , ennenkuin tulee Herran päivä, se suuri ja peljättävä. Ja hän on kääntävä jälleen isien sydämet lasten puoleen ja lasten sydämet heidän isiensä puoleen, etten minä tulisi ja löisi maata, vihkisi sitä tuhon omaksi.” Mal. 4:5,6. Johannes Kastaja nousi Elia hengessä ja voimassa valmistamaan tietä Herralle ja saattamaan ihmiset tuntemaan vanhurskauden. Hän edusti niitä ihmisiä, jotka elävät viimeisinä päivinä ja joille Jumala on uskonut pyhiä totuuksia esitettäväksi ihmisille, jotta he valmistaisivat tietä Kristuksen toiselle tulemiselle. Ja niitä samoja raittiuden periaatteita, joita Johannes noudatti, tulisi noudattaa niidenkin, joiden tulee meidän päivinämme varoittaa maailmaa Ihmisen Pojan tulemisesta.” –*Christian Temperance and Bible Hygiene*, p. 39.

Herra ei odota vain uskonpuhdistusta seurakunnaltaan ajan lopulla, vaan myös varoitussanomien julistamista maailmalle. Langenneet seurakunnat antavat väärää toivoa ja vain osittaista tietoa pelastussuunnitelmasta. ”Kukistunut, kukistunut on suuri Babylon,” varoittaa Jumalan sana viimeisessä armonsanomassa, joka valmistaa pellon elonleikkuuta varten. ”...”Lähtekää siitä ulos, te minun kansani, ettette tulisi hänen synteihinsä

osallisiksi ja saisi tekin kärsiä hänen vitsauksistansa,” kutsuu ääni taivaasta. Ilm. 18:4. Elian henki ja voima seuraa tämän sanoman mukana.

Profeetta Elia eli myrskyisään aikaan. Israelissa kuningas Ahab ja kuningatar Iisebel edistivät Baalin palvontaa ja täydellistä lankeemusta jumalallisista periaatteista. Itse asiassa profeetta rehellisesti luuli, että hän oli ainoa jäljelle jäänyt uskollinen. Samoin kokee lopunajan jäännös. ”... Kuitenkin, kun Ihmisen Poika tulee, löytäneekö hän uskoa maan päältä? ”

”Ja sentähden, että laittomuus pääsee valtaan, kylmenee useimpien rakkaus. Mutta joka vahvana pysyy loppuun asti, se pelastuu.” Luuk. 18:8; Matt. 24:12,13.

Elia Karmelin vuorella julistama sanoma oli voimallinen. ”Ja Elia astui kaiken kansan eteen ja sanoi: ”Kuinka kauan te onnutte molemmille puolille? Jos Herra on Jumala, seuratkaa häntä; mutta jos Baal on Jumala, seuratkaa häntä.” Eikä kansa vastannut hänelle mitään.” 1. Kun. 18:21. Hän valmisti Jumalalle uhrattavan uhrin, ja vastauksena hänen rukoukseensa lankesi tuli taivaasta ja kulutti sen. Uskonpuhdistus alkoi voimalla, ja kaikki Baalin profeetat raivattiin tieltä. Israelin kansa ymmärsi silloin, että Jehova on oikea Jumala. Samanlainen puhdistus- ja uskonpuhdistustyö on ennustettu Jumalan kansalle ajan lopussa.

Elia ennusti tulevan sateen. ”Ja Elia sanoi Ahabille: ”Nouse, syö ja juo, sillä sateen kohina kuuluu.” 1. Kun. 18:41. Kun todellinen uskonpuhdistus tapahtuu, Herra vuodattaa sateen.

”On totta, että lopun aikana, jolloin Jumalan työ maan päällä on päättymässä, pyhittyneiden uskovaisten vakaviin yrityksiin, joihin he käyvät Pyhän Hengen opastamina, liittyy jumalallisen suosion erikoisia ilmauksia. Käyttäen kuvausta syys- ja kevätsateesta, mitkä itämailla sattuvat kylvön ja sadonkorjuun aikoihin, heprealaisprofeetat ennustivat hengellisen armon tavallista runsaampaa vuodattamista Jumalan seurakunnalle. Hengen vuodatus apostolien päivinä merkitsi varhais- eli syyssateen alkua, ja tulos oli ihana. Tosi seurakunta on kokeva Hengen pysyvää läsnäoloa ajan loppuun asti.” ApT. s. 44.

Saksalaisessa Sapatin vartijassa julkaistiin erään saksalaisen veljen kokemus Tsekin tasavallasta. Hän kieltäytyi menemästä kutsuntoihin toisen maailmansodan aikaan. Kun hänet oli vangittu, vartijat päättivät tappaa hänet. He lakkasivat antamasta hänelle ruokaa ja jättivät hänet kuolemaan nälkään. 20 päivän kuluttua he avasivat vankisellin oven odottaen hänen olevan kuolemaisillaan. Mutta he eivät tienneet, että Jumala toimi, ja että Hän päättää, kuka elää ja kuka kuolee. Joka päivä rotta toi leipää tälle veljelle

hänen selliinsä. Vartijat olivat niin peloissaan tästä yliluonnollisesta väliintulosta, että he päästivät tämän veljen vapaaksi. Hän itse kertoi tämän kokemuksen.

Eliaan henki ja voima elvytetään ja tuodaan esille jäännösseurakunnassa. Babylonin lankeemus nähdään, ja monet liittyvät jäännökseen. Osallistutko sinä tähän tärkeään työhön?

Pakeneminen

”»Mitä sinä täällä teet, Elia?» ... Minä käskin sinun palata Israeliin ja esiintyä epäjumalia palvovien pappien edessä Karmelin vuorella. Minä vahvistin sinua niin, että saatoit opastaa kuninkaan vaunut Jisreelin portille. Mutta kuka käski sinun paeta kiireesti tänne erämaahan? Mitä asiaa sinulla täällä on?” (PK. s. 115), kysyi Herra, kun hän tapasi Eliaan luolasta. Usein pettymys saa meidät tekemään vääriä päätöksiä. Pakeneminen on helpoin tapa välttää vastuuta – pelon äänen kuunteleminen ja seuraaminen. Samoin profeetta Joonas yritti paeta juhlallista velvollisuutta. Ihmismieli keksii monenlaisia puolusteluja, mutta useimpia niistä Jumala ei yleensä hyväksy. ”Niin laivuri tuli hänen luoksensa ja sanoi hänelle: ”Mitäs nukut? Nouse ja huuda jumalaasi. Ehkäpä se jumala muistaa meitä, niin ettemme huku.”” Joonas 1:6.

Seurakunnan unelias tila on suurin vaara lopunaikana. Matteuksen 25. luvun neitsyet odottivat uskollisesti ylkää saapuvaksi, mutta he nukahtivat. Profetian Henki kirjoittaa: ”Saarnattu sana on voimaton sielujen vakuuttamiseksi ja käännättämiseksi, jos uneliaat, laiskat ja perääntyneet seurakunnat ovat ainoita, mitä on jäljellä tukemaan työntekijöiden ponnisteluita. Kristittyjen lähettiläiden ponnistelut ovat menestyksekkäitä vain silloin, kun niitä tukee vakava, rukoileva ja työtä tekevä kansa.” –*Selections from Testimonies to the Managers and Workers in our Institutions*, p. 31.

Laodikean seurakunnan ajalle tarkoitettu sanoma julistaa: ”Katso, minä seison ovelta ja kolkutan; jos joku kuulee minun ääneni ja avaa oven, niin minä käyn hänen tykönsä sisälle ja aterioitsen hänen kanssaan, ja hän minun kansani.” Ilm. 3:20. Nyt on syvällisen mietinnän aika. Onko minulle Jeesus sydämessäni, vai onko Hän ulkopuolella ja kolkuttaa koettaa päästä sisälle? Olemmeko unessa kuten Joonas, emmekä tunne myrskyä, joka myllertää perikadon partaalla olevassa maailmassa? Pakenemmekö ja kätkeydymmekö luolaan pelätessämme seurauksia ja vainoja? Jos kuulemme Herran äänen, Hänen sanansa saattavat olla: ”Mitä sinä täällä teet, Elia?”

Liittyminen jäännöksen riveihin

”Minun lampaani kuulevat minun ääntäni, ja minä tunnen ne, ja ne seuraavat minua. Ja minä annan heille iankaikkisen elämän, ja he eivät ikinä huku, eikä kukaan ryöstä heitä minun kädestäni.” ”Minulla on myös muita lampaita, jotka eivät ole tästä lammastarhasta; myös niitä tulee minun johdattaa, ja ne saavat kuulla minun ääneni, ja on oleva yksi lauma ja yksi paimen.” Joh. 10:27,28,16.

Toinen juhlallinen uskollisen jäännöksen vastuu on olla yksimielisiä. Herran Henki kutsuu Herran perhettä olemaan yksimielinen ja antamaan viimeisen sanoman maailmalle. ”Että he kaikki olisivat yhtä, niinkuin sinä, Isä, olet minussa ja minä sinussa, että hekin meissä olisivat, niin että maailma uskoisi, että sinä olet minut lähettänyt.” Joh. 17:21.

Riippumattomuuden henki ei ole Elian henki; se merkitsee väärän polun seuraamista, jonka on viitoittanut vihollinen. Ihminen, joka toimii Jumalan seurakuntaorganisaation ulkopuolella, ei tee Hänen tahtoaan. Innoitettu kylä on kirjoittanut: ”Monilla on sellainen ajatus, että heidän valistuksensa ja vaelluksensa on yksinomaan Kristuksen asia eikä kuulu hänen tunnustetuille seuraajilleen. Jeesus on syntisten ystävä, ja heidän murheensa liikuttaa hänen sydäntään. Hänellä on kaikki valta sekä taivaassa että maan päällä, mutta hän kunnioittaa niitä keinoja, jotka hän on säätänyt ihmisten valistamiseksi ja pelastamiseksi. Hän ohjaa syntiset seurakuntaan, jonka hän on asettanut välittämään valoa maailmalle.” ApT. s. 94.

”Rakas ystäväni, etkö pyrkiisi tämän seurakunnan jäseneksi? Kristuksen moite on arvokkaampi rikkaus kuin kaikki Egyptin tai koko maailman aarteet. Ne jotka valitsevat tulevan maailman mieluummin kuin tämänhetkisen, tekevät viisaan valinnan. Nyt on aika tehdä valintasi; on tuhoisaa viivyttellä. Annatko minulle kätesi pitääksesi Jumalan käskyt ja Jeesuksen uskon, että sinulla olisi oikeus elämän puuhun ja pääsy voitokkaan seurakunnan kanssa porttien läpi sisälle kaupunkiin?”

–*Review and Herald*, February 21, 1865.

Lopullinen voitto

”Joka voittaa, sen minä annan istua kanssani valtaistuimellani, niinkuin minäkin olen voittanut ja istunut Isäni kanssa hänen valtaistuimellensa.” Ilm. 3:21. Voitokas seurakunta on lopunajan seurakunta. ”Autuas se mies, joka kiusauksen kestää, sillä kun hänet on koeteltu, on hän saava elämän kruunun, jonka Herra on luvannut niille, jotka häntä rakastavat!” Jaak. 1:12. Apostoli Paavali huudahti: ”Minä olen hyvän kilvoituksen kilvoitellut, juoksun

päättänyt, uskon säilyttänyt. Tästedes on minulle tallettuna vanhurskauden seppele, jonka Herra, vanhurskas tuomari, on antava minulle sinä päivänä, eikä ainoastaan minulle, vaan myös kaikille, jotka hänen ilmestymistään rakastavat.” 2. Tim. 4:7,8.

”Nousimme kaikki yhdessä pilveen ja kohosimme seitsemässä päivässä lasimerelle. Jeesus otti esille kruunut ja asetti ne omalla oikealla kädellään meidän päähämme. Hän ojensi meille kultaiset harput ja voitonpalmut. Lasimerellä 144,000 seisoivat täydellisessä neliössä. Muutamien kruunut olivat hyvin kirkkaat, toisten sitävastoin vähemmän kirkkaat. Muutamien kruunuissa näytti olevan runsaasti tähtiä, kun taas toisten kruunuissa oli aniharvoja. Kaikki olivat täysin tyytyväisiä kruunuihinsa. Kukin oli puettu ihanaan valkoiseen vaippaan olkapäiltä jalkoihin asti. Enkelit ympäröivät meitä kaikilta puolilta astellessamme lasimeren poikki kaupungin portille. Jeesus koroitti väkevän mainehikkaan käsivartensa, tarttui kiiltäväsaranaiseen helmiporttiin heilauttaen sen auki ja lausui meille: »Te olette pesseet vaatteenne minun veressäni, puolustaneet sitkeinä totuuttani, käykää sisälle.» Me astuimme kaikki sisälle tuntien, että meillä oli täysi oikeus kaupunkiin.” HK. s. 19,20.

Voitto on moninkertainen ja ihana. ”Ja minä näin ikäänkuin lasisen meren, tulella sekoitetun, ja niiden, jotka olivat saaneet voiton pedosta ja sen kuvasta ja sen nimen luvusta, seisovan sillä lasisella merellä, ja heillä oli Jumalan kanteleet.” Ilm. 15:2. Voitto on saatu maailmasta: ”sillä kaikki, mikä on syntynyt Jumalasta, voittaa maailman; ja tämä on se voitto, joka on maailman voittanut, meidän uskomme.” 1. Joh. 5:4.

”... Ja hän sanoi minulle: ”Nämä ovat ne, jotka siitä suuresta ahdistuksesta tulevat, ja he ovat pesseet vaatteensa ja valkaisseet ne Karitsan veressä. Sentähden he ovat Jumalan valtaistuimen edessä ja palvelevat häntä päivät ja yöt hänen temppelissään, ja hän, joka valtaistuimella istuu, on levittävä telttamajansa heidän ylitsensä. Ei heidän enää tule nälkä eikä enää jano, eikä aurinko ole sattuva heihin, eikä mikään helle, sillä Karitsa, joka on valtaistuimen keskellä, on kaitseva heitä ja johdettava heidät elämän vetten lähteille, ja Jumala on pyyhkivä pois kaikki kyyneleet heidän silmistänsä.” Ilm. 7:14-17.

Lunastetut ilmaisevat suuren kiitollisuutensa, sillä he tietävät, että Herra antoi heille voiman voittaa. He kumartuvat maahan ja laskevat kruununsa Lunastajan jalkojen juureen. ”Minä näin lunastettujen kumartavan ja heittävän kimmeltävät kruununsa Jeesuksen jalkain juureen, ja kun hänen hellä kätensä oli nostanut heidät ylös, he näppäilivät kultaisia harppujaan täyttäen koko

taivaan ihanalla soitollaan ja laulullaan Karitsan kunniaksi.” - Kodin ihanteita, s. 509.

”Ja kaikki enkelit seisoivat piirissä valtaistuimen ja vanhinten ja neljän olennon ympärillä ja lankesivat kasvoilleen valtaistuimen eteen ja kumartaen rukoilivat Jumalaa, sanoen: "Amen! Ylistys ja kirkkaus ja viisaus ja kiitos ja kunnia ja voima ja väkevyys meidän Jumalallemme aina ja iankaikkisesti, amen!"” Ilm. 7:11,12.

Julkaisija: Seitsemännen Päivän Adventistien Kansainvälisen lähetykseseurakunnan
Uskonpuhdistusliikkeen Pääkonferenssi www.sda1844.org Toimituspaikka
Suomessa: Mastotie 10, 37800 Akaa www.spaup.org info@spaup.org
